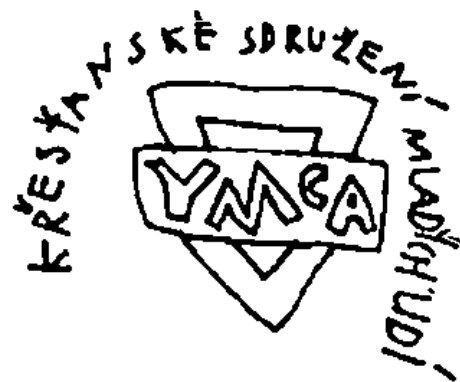
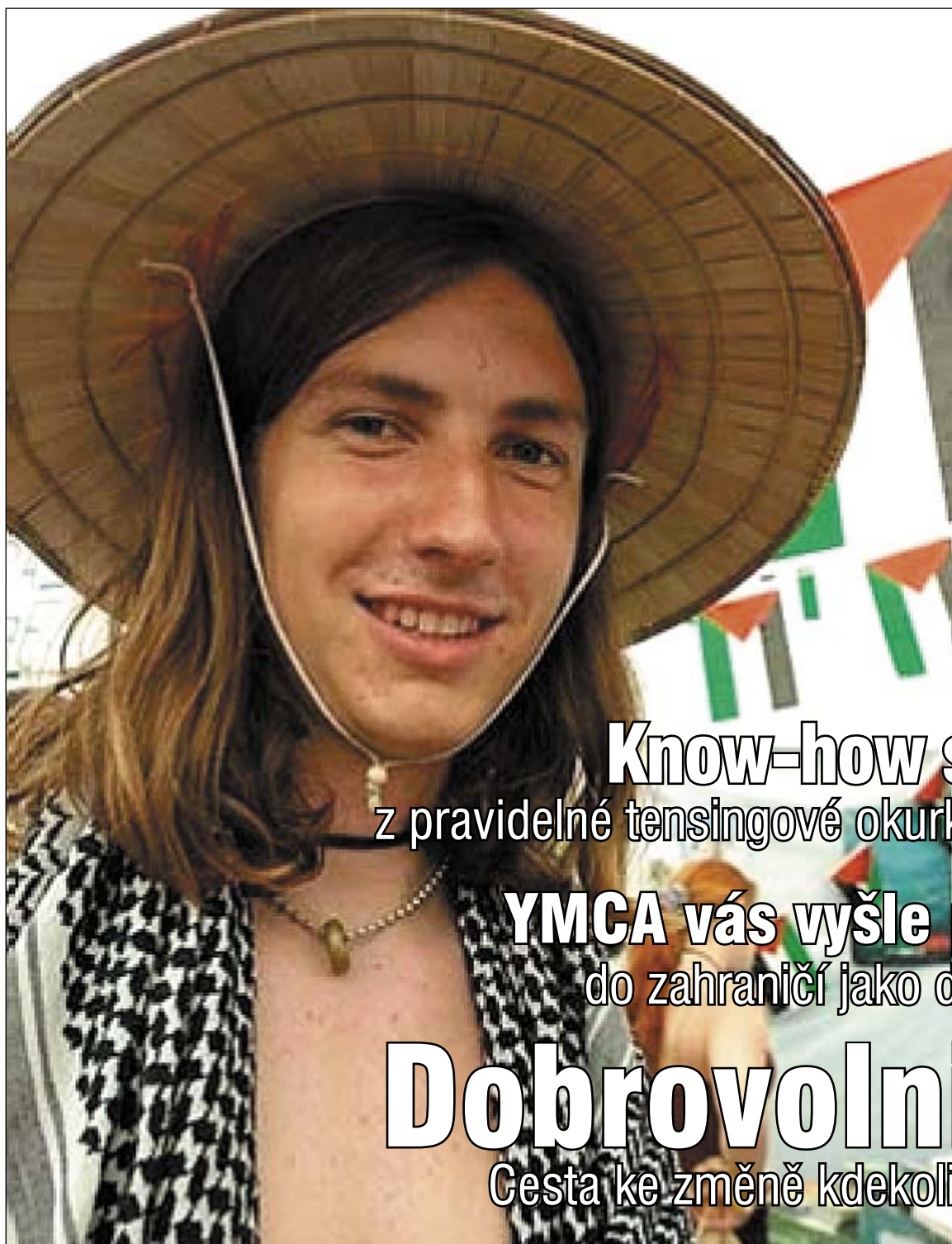

PROTEIN

měsíčník YMCA v ČR, duben 2006, ročník VIII

15 Kč / 0,5 €

Know-how seminář
z pravidelné tensingové okurkové sezony

YMCA vás vyšle pracovat
do zahraničí jako dobrovolníka

Dobrovolnictví
Cesta ke změně kdekoliv je potřeba

Tento způsob jara zdá se nám poněkud nešťastným...

REDAKCE

Aneta Hynková
Jaroslav V. Hynek

SPOLUPRACOVNÍCI

Vojtěch Berger
Štěpán Černý
Veronika Kočová
František Kroužil
Petra Pastířáková
Madla Rounová
Dominik Zunt

TISK

Josef Sedláček - Sprint servis
Papírenská 25, Praha 6

ADRESA REDAKCE

Protein
YMCA v ČR - ústředí
Na Poříčí 12
115 30 Praha 1
telefon: 224 872 004
e-mail: protein@ymca.cz,
website: <http://www.protein.ymca.cz>

Právo redakční úpravy vyhrazeno.
Články neprocházejí žádnými korekturami.

Registrační číslo MK ČR E 14324
Uzávěrka: 20. 3. 2006
Uzávěrka příštího čísla: 20. 4. 2006

Young Men's Christian Association

„Aby všichni jedno byli...“ (Jan 17, 21)

YMCA je křesťansky orientované, dobrovolné, nepolitické a neziskové sdružení, které usiluje o plnohodnotný život mladých lidí.

Jméno YMCA je zkratkou anglického názvu „Young Men's Christian Association“, jehož českým ekvivalentem je dnes pro YMCA „Křesťanské sdružení mladých lidí“.

YMCA vznikla v roce 1844 v Londýně a v České republice (tehdejší Československu) začala působit v roce 1919.

Dnes je nejstarší a největší mládežnickou organizací na světě, která ve 124 zemích světa usiluje o harmonický rozvoj člověka, jeho ducha, duše i těla, prostřednictvím společenství a programů otevřeným všem lidem bez rozdílu pohlaví, rasy, národnosti a politického či náboženského přesvědčení, sociálního postavení, fyzických a duševních schopností.

YMCA je hnutím služby a pomoci. Po celém světě má asi 40 milionů členů.

V České republice pracuje YMCA ve 29 pobočkách, které jsou kolektivními členy YMCA v ČR. Jsou to:

Oikumené - Akademická YMCA, YMCA Braník, YMCA Brno, YMCA České Budějovice, YMCA DAP, YMCA Děčín, YMCA Hradec Králové, YMCA Husinec, YMCA Jindřichův Hradec, YMCA Klatovy, YMCA Krnov, YMCA Letohrad, YMCA Liberec, YMCA Setkání, YMCA Mělník, YMCA Neveklov, YMCA Olomouc, YMCA Open, YMCA Orlová, YMCA Ostrava, YMCA Ostrava - Poruba, YMCA Polička, YMCA Praha, YMCA Strmilov, YMCA Třebachovice, YMCA T.S., YMCA v Ústí nad Labem, YMCA Znojmo a YMCA Živá rodina.

Milí čtenáři,

jaro je tu a s ním i, snad ne už tradiční, povodně. Také ony však české veřejnosti v minulých letech pomohly ukázat význam dobrovolné práce a dobrovolnictví.

Tématem tohoto čísla je právě ona podivuhodná avšak i podivná činnost, dnes také moderní, důležitá, pro někoho ale nepochopitelná... zkrátka dobrovolnická práce. Můžete si přečíst několik stran úvah o motivacích, které člověka vedou k tomu, aby dobrovolně věnoval svou energii, schopnosti a čas určité prospěšné práci. Možná vás některé pasáže překvapí či ve vás vyvolají jinou odezvu, nenechte si ji pro sebe a reagujte, rádi vaše myšlenky zveřejníme pro rozšíření obzoru našich čtenářů. Najdete zde ale také pár historických ohlédnutí a něco ze současnosti, ale i praktické informace o tom, do čeho se třeba můžete také zapojit.

Abychom ale nezapomněli na tu velkou vodu, v čísle najdete i fotoreportáž, která vám nabídne pár obrázků z Masarykova tábora YMCA na Sázavě u Soběšína. Zdá se, že je to příjemné přímořské letovisko, ale je to skutečně jen rozvodněná Sázava, takže žádná idylka.

Kromě Alternativy, opět opravdu zajímavých Sazí, pozvánek, Vojtovky a dalších pravidelných rubrik dnes nenajdete pokračování detektivky. Rozhodli jsme se pro malé intermezzo, kdy se detektivka smyšlená obrací v reálné pátrání po jejím autorovi. Věříme, že se nám do příště podaří nalézt alespoň nějakou stopu, která by umožnila napojit se na rozběhnutý příběh a přinést vám její pokračování.

Na jednu pozvánku bych velice rád upozornil. Je to volejbalový turnaj Lemra Cup 06. Je to již zavedený turnaj a myslím, že by opravdu stálo za to, kdyby se podařilo domluvit alespoň některým ymkařům, kteří by přijeli tento turnaj, když ne vyhrát, tak se alespoň zúčastnit. Takže teď malý inzerátek: Dva hráči solidní úrovně hledají dva kluky/muže a dvě dívky/ženy do družstva. Zn. Když nevyhrajeme, alespoň si zahrajeme! :-)

YMCA Znojmo letos neobhájila prvenství v korfbalové extralize, ale i druhé místo je úspěchem, proto rádi gratulujeme! Jak to všechno proběhlo, najdete také v tomto čísle.

Stále více se v Proteinu začínají zabydlovat příspěvky YMCA v Ústí nad Labem, co vy ostatní ymkaři – není vám to líto, že tam není nic o vás? Na konci časopisu najdete vždy téma čísla příštího, tak DOBROVOLNĚ napište!!!!

J. V. Hynek

Hlavní příspěvky

- 2 Nic jiného než příležitost**
s.n.
- 4 Motivace k dobrovolnictví**
Jaroslav Vojta Hynek
- 9 Zlatý žebřík dobročinnosti**
s.n.
- 11 Naučme se ocenit své dobrovolníky**
Jaroslav Vojta Hynek
- 13 Na cestu životem**
Edvard Beneš
- 15 Vojtovka**
Pořád to ještě někdo luští... ;-)))
- 16 Máte na kozu?**
Eva Rosíková
- 18 Dobrovolnictví v TenSingu**
Štěpán Černý
- 20 YMCA vás může vyslat...**
Helena Kosková
- 22 Rozhovor s Jamie**
Pablo
- 24 Většího milování nad to žádný nemá...**
Jan Šimsa
- 28 Alternativa**
Majda Rounová

a mnoho jiného...

Nic jiného než příležitost

Denně slýchám otázku: „Co mi dá YMCA, když zaplatím členský příspěvek?“ Anebo: „Co všechno dostanu a jaké mám pak výhody?“ Říci, že člen nedostane nic, zdálo by se mnohemu příliš krátkou odpovědí, ale přece jen byla by pravdivá, neboť YMCA neprodává, není obchodním domem, kde lze cokoliv koupiti – dále YMCA nedává nic zadarmo, protože by musila rozdávat z cizího.

Co tedy vlastně chceme? Nic jiného, než družiti lidi d o b r é v ů l e, zdokonaliti sami sebe a pomáhati ostatním. Za členský příspěvek nemohu si tedy koupiti připravené již výhody, nýbrž členským příspěvkem pomáhám sobě a jiným ku p r á c i pro sebe a pro jiné.

Program YMCA jest: „Služba všem!“ YMCA jest sdružením myslících lidí, kteří věří, že jen svojí spoluprací mohou se zdokonaliti, kteří jsou přesvědčeni, že v životě nenaleznou nikdy něco pro sebe připraveného, nýbrž že si vše musí spoluvytvořiti a spolubudovati, je to skupina lidí, kteří věří (věříte i Vy?) v lásku k bližnímu a v požehnání vzájemné pomoci.

Mají důvěru v sebe i v druhé a nechtějí, aby pro ně bylo vše vykonáno, vše připraveno, protože jsou přesvědčeni, že dokonalé mohou jen sami spoluvytvořiti a protože mají důvěru ve své poslání zde, na tomto světě. Svůj úkol si vyplní sami.

Kdyby každý čekal, až bude pro něho vše připraveno – co by dělal sám?

Proto v YMCA nenaleznete hotové kluby či skupiny s připraveným programem jen pro Vás. Naopak, YMCA očekává návrhy od Vás. Vy se máte účastnit práce na programu, Vy si máte dle svých potřeb voliti, čeho se chcete účastniti a není-li to zde, pak se pokusíte to scházející vytvořiti. Pomocníky naleznete vždy.

Hledáte sebezpoznání? Bratrství a soudržnost? Hledáte prostředí, kde byste se cítil zdravým a spokojeným? Chcete cvičiti, přemýšlet, debatovat? Chcete pokračovat ve vzdělání? Máte určité vnitřní rozpory v otázkách náboženských? Jste sám a nemáte pomoci? Jsou Vaše životní problémy těžké a chcete najít správné stanovisko? Máte zájem na poměrech dnešní společnosti, jejímž jste členem? Pak pojdte mezi nás bez očekávání, že naleznete stůl prostřený, bez předsudků. Pojdte mezi nás s vírou v srdci a s chutí k práci. YMCA dává Vám příležitost přisvojiti si cokoliv, ale pamatujte, že získání všeho, co od života očekáváte, jest v moci pouze jednotlivce – Vás!

YMCA jest jen příležitostí, využijte jí tedy ku prospěchu svému, Vašeho okolí a celé společnosti!

S.n.

(Převzato z časopisu *Tep pražské Ymky* 1, 1928, 4, s. 5.)

2 otázky pro současné ymkaře...

1. Co tě motivuje k dobrovolnické práci?

2. Myslíš si, že je (či může být) dobrovolnictví pro dnešní mladou generaci atraktivní?

Helena Kosková, YMCA DAP & ústředí:

1. Možnost uplatnit své a získat nové zkušenosti v oblastech, které mne zajímají, a ještě k tomu mít dobrý pocit z pomoci na potřebném místě.

2. Rozhodně ano, kromě zkušeností a „dobrého pocitu“ přináší možnost poznat nové lidi a užít si zábavu. Další dimenzí je dobrovolnictví v

zahraničí, při němž je možno se naučit jazyky, poznat exotické země a kultury, osamostatnit se. Potenciál k atraktivitě tedy rozhodně má a je na nás, jestli ho mladým lidem dokážeme v celé kráse nabídnout.

Miki Erdinger, YMCA DAP:

1. Chci dělat něco, co je ostatním prospěšné, co pomáhá, co potěší a mě přitom naplňuje. A pokud je toto splněno, tak již neřeším, zda se jedná o dobrovolnou nebo materiálně hodnocenou práci.

2. Pomalu ale jistě se ve společnosti objevuje fakt, že být alespoň částečně dobrovolníkem je „in“,

je „trendy“, takže pokud budeme schopni dobrovolníky patřičně společensky ocenit, bude to stále více a více atraktivní. A pokud se nám bude dařit z YMCA dělat obecně známou a uznávanou organizaci, budeme i my pro mladého dobrovolníka atraktivní.

Míša Veselá, YMCA Husinec:

1. K dobrovolnictví mě motivuje zřejmě moje šílenství (to tam nepiš), takže – předně mě to v YMCA baví, jsou zde správně šílení lidé, kterým o něco jde a podřizují tomu svůj život.

2. To je otázka, myslím, že vždy byla a vždy bude skupina lidí, kteří budou pracovat a vymýšlet různé aktivity pro druhé. Proč? Protože mají takovou povahu, je to jejich přirozenost a zároveň je to dar od Pána Boha. Těmto lidem je úplně jedno, zda je budeme nazývat dobrovolníkem nebo jinak. Prostě cosi vymyslí a pak to zrealizují. Druhá skupina lidí naopak nevymyslí nic a naopak bude všechno kritizovat a ničit. To je do jisté míry také jejich přirozenost, mezi těmi málokdy najdeme člověka, který aktivně bude pracovat. Nicméně můžeme mít stále naději, že mladí obecně chtějí změnit svět, to souvisí s jejich vývojem. Jen mne někdy napadá, jestli jim k tomu opravdu dáváme ten správný

prostor. Oni totiž moc nepotřebují – pouze příležitost, pak také radu těch zkušenějších. Když se vrátím k formulaci otázky – nedokáži posoudit, zda je dobrovolnictví atraktivní, protože nedokáži posoudit, do jaké míry mladí lidé stojí o to, abychom je nazývali dobrovolníky.

Radim Žárský, YMCA DAP:

1. Nejsem typický dobrovolník. Práce s mládeží mě živí, přesto je součástí mého života kupodivu i samo dobrovolničení... týká se to především YMCA DAP. To sdruženíčko mám rád; myslím, že má smysl, tak ještě furt něco dělám.

2. Myslím, že pro generaci u nás to není tolik atraktivní, jako v podstatně větší míře pro stejnou generaci na západě. I v tomto bychom se na ně měli dotahovat. Je to ve výchově a příkladech.

Životní zkušenost

Spánek jest věc velice dobrá, myslím však, že nejlépe chutná v 5 hod. ráno. V tu dobu však také člověk nejlépe chápe a přemýšlí, nespí-li totiž.

Povím vám, jak jsem přišel k těmto dvěma poznatkům a k jedné nesmírně cenné životní zkušenosti, kterou jsem k nim dostal nádavkem.

Když jsem tak jednou libě dospával, zabouřil někdo na dveře domku. Vyskočím, vyhlédnu z okna. Dole stojí Fordka a z ní čouhá převysoká postava vrátného: Máte přijít hned do továrny, pan ředitel čeká! Brzdy hvízdly a Fordka se skřípotou poskakovala s kopečka dolů.

Vcházejte do továrních vrat, zřím p. ředitele, jak přechází po nádvoří. Řekl stručně: Jděte do svého oddělení. Tam ležela na stole rozevřená kniha, na ní lístek s těmito slovy: přečtěte, neporozumíte-li přijďte se zeptat.

Čtete se mnou: ... a tak jel člověk do města a vezl na vozíku konve mléka. Na cestě se zastavil u potoka, nabral vody a doplnil konve po starém mlékařském zvyku. Vykonav tuto bohumilou činnost, posadil se na vozík a jel dále. Stalo se, že s vodou nabral dvě žáby a nalil je do mléka. Jedna z nich, když se ocitla v tomto divném prostředí, pokoušela se uniknouti. Když však zjistila hladkost stěn a nemožnost prosvěti svůj úmysl, roztáhla všechny čtyry a padla bezducha ke dnu. Druhá, když přišla k těžké zkušenosti, počala ze všech sil všemi čtyřmi tlouci kol sebe.

Když pak přišel čas, našel člověk obě žáby v konvi, jednu utopenou, druhou sedící pyšně na hroudě másla, kterou pod sebou utloukla, živou a zdravou...

ANKETA 04/2006

Co vás motivuje k dobrovolnické práci?

Altruismus	 (14 hl.)
Víra	 (14 hl.)
Získání zkušeností	 (11 hl.)
Vracení získaného	 (9 hl.)
Smysluplnost	 (33 hl.)
Posílení sebevědomí	 (9 hl.)
Seberealizace	 (16 hl.)

Celkem hlasovalo: 106

Zdroj: www.protein.ymca.cz

Už jsem se nešel ptát.

Od toho dne pak počaly moje úspěchy.

*Fiskov
(Převzato z časopisu Tep pražské Ymky 1, 1929, 7, s. 3.)*

Motivace k dobrovolnictví

„My, kdo jsme byli v koncentráku, se pamatujeme na lidi, kteří chodili po barácích a konejšili ostatní, rozdávali i poslední chleba. Možná jich nebylo moc, ale jsou i tak dostatečným důkazem, že člověku lze vzít vše až na jedinou věc, a sice tu poslední z lidských svobod – svobodu rozhodnout se za jakýchkoliv okolností pro svůj vlastní postoj, pro vlastní cestu.“

V. E. Frankl

Kořeny motivací

Otázka po motivaci lidského konání je velice komplexní. V psychologii patří také jistě k nejtěžším. Proč se člověk chová tak, jak se chová, co člověka vede k myšlenkám, rozhodnutím a činům právě takovým a ne jiným, zaměstnává odborníky – psychology, psychiatry, ale i teology a v posledku i každého člověka.

Prof. Milan Nakonečný svou knihu na téma lidské motivace dokonce začíná větou: „*Nepochybně nejdůležitějším úkolem psychologie vždy bylo a bude vysvětlit, proč se lidé chovají tak, jak se chovají.*“¹

Vystopovat a interpretovat pochody probíhající v lidském mozku, determinované obrovským množstvím proměnných – genetikou, zkušenostmi, vzděláním, výchovou, emocemi, hormony, vnějšími okolnostmi ap. je velmi složité. Přesto by každý člověk rád věděl, jak se druhý zachová, jak bude reagovat, co člověka vede právě k těm či oněm rozhodnutím, co je pro člověka motivací k jeho činům.

Tyto otázky si klademe i v běžném životě, v komunikaci se svými blízkými, rodinou, přáteli. A pokud je navíc „práce s lidmi“ i naší profesí, pak nás zajímají (nebo by alespoň měly zajímat) o to více. Přirozeně má člověk také potřebu porozumět sám sobě...

Samotné „slovo motivace je termín odvozený z latinského motivus, což je forma slova moveo – hýbám a movere – pohybovat, a vyjadřuje tak přeneseně *hybné síly chování a jednání*. Motivy jsou tedy hybnými silami našeho jednání.“²

Různé psychologické školy přistupují k této problematice rozličnými teoriemi. Pokud svůj pohled zúžíme na otázku po motivaci k dobrovolnické práci, i tak narazíme na celou řadu možností. Jak jsem naznačil v úvodu, člověka vede k určitému druhu chování, tedy i dobrovolnictví, velmi složitý komplex motivací. Věnovat svůj čas, energii, schopnosti pro potřeby jiných je jistě i psychologicky velmi zajímavý jev.

Zamyslíme-li se nad tímto fenoménem – jaké příčiny, jaké motivy vedou člověka, aby se choval právě takto, pak nás mezi prvními jistě napadne slovo altruismus. Ani tento pojem samotný však není tak jednoznačným a jednoduchým vysvětlením.

Frič³ uvádí následující druhy altruistického chování:

Reciproční altruismus – v jeho pozadí stojí očekávání, že bude altruistův výkon jednou oplacen nějakou odměnou.

Normativní altruismus – charakterizuje chování, které se opírá o motivaci kombinující morální imperativy a sociální tlak, tedy nejen zvnitřněné morální imperativy samotné.

Emocionální altruismus – stojí na citu člověka, na soucitu se strádajícími, na lásce k bližnímu. Není zde tedy přítomen přímý zisk egoisty, ale emoční zisk – emocionální zainteresovanost altruisty na konání dobra je mravně krásná.

Křesťanský altruismus – nevyhýbá se ani jednomu z výše uvedených druhů motivací, i když některé neodpovídají jeho ideálu krásna. Je pro něj charakteristický soucit s trpícími, milosrdenství.

Pravý altruismus – altruismus bez kontaminace egoismem je velmi složitým problémem. Podle Bolzana „... *jen tehdy vykonáváme opravdové a záslužné dílo dobročinnosti, jestliže pomoc, kterou bližnímu přinášíme, je spojena s jistou námahou a s větší či menší obětí z naší strany.*“ Požadavek absolutně „čistého“ altruismu je však vzhledem k výše uvedenému diskutabilní. „*Jednotlivé druhy altruismu se vzájemně nevylučují, dobročinnost je motivována jak racionálně, tak emocionálně a veškerý altruismus je kontaminován egoismem. (...) Obvykle s ideálem mravní krásy altruismu korespondují ty motivace, které počítají se symbolickou, morální nebo spirituální odměnou. (...) Zisky z altruismu jsou vždy oboustranné.*“⁴

Problematickostí pravého či čistého altruismu vidí i jiní autoři:

K analýze altruistického chování je účelné rozlišovat podle Wilsona dvě základní altruistické tendence. Na jedné straně čistou, nevykalkulovanou obětavost a na druhé straně vstřícnost s očekáváním reciprocit či jiné vlastní výhody.

Kurs záchranců života.

FOTO: ARCHIV YMCA

Kromě altruismu je to pak celá řada dalších motivátorů. Některé z nich najdete v části Syndrom pomáhajících.

Stále je však důležité brát zřetel na to, že: „ziskový motiv může existovat i u zdánlivě nezištného chování. Pečujeme-li o druhé, očekáváme zpravidla buď přímý materiální zisk na základě reciprocity (půjčky za oplátku) nebo zisk nepřímý v podobě společenského uznání a prestiže za své velkorysé činy. Dokonce i křesťané starající se v klášterech o bezmocné očekávají kompenzaci své oběti ve formě posmrtného života v ráji.“⁵

Víra a z ní vyvěrající služba byla v naší kultuře po dlouhá staletí normativní součástí lidského bytí. Ateismus vyprázdnil toto místo, ale potřeba sdílení dobra přetrvávala. Člověk potře-

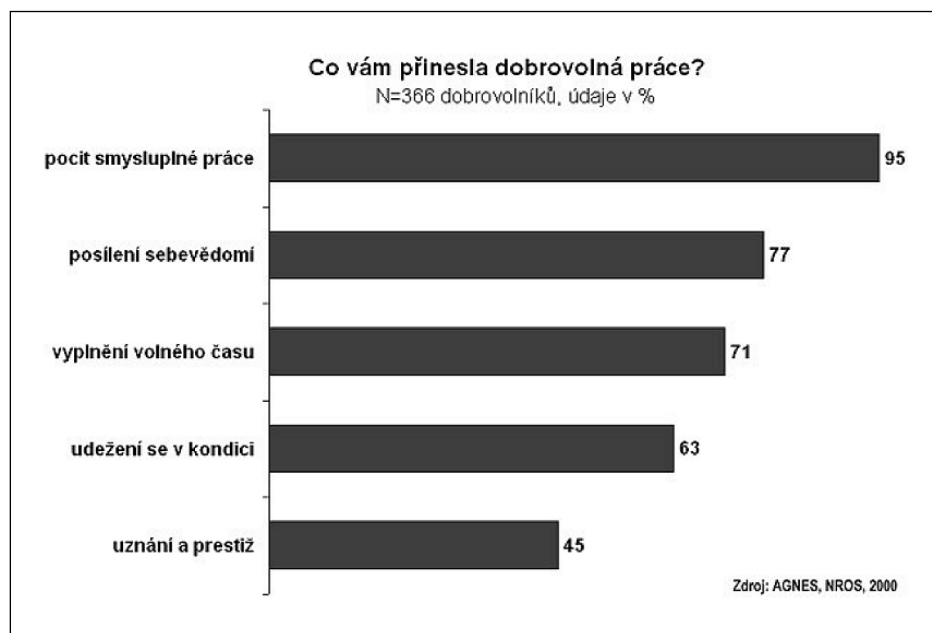
Důležité také je uvědomovat si, že existují motivace vědomé i nevědomé. „Je možné, že jednáme, aniž bychom věděli proč nebo aniž by nám pravá příčina našeho jednání byla zřejmá. Naše chování má někdy manifestační obsah. (...) Nevědomé jsou tedy i takové motivace či způsoby chování, jejichž příčiny si subjekt vysvětluje chybně.“⁶

Do této kategorie patří i substituční chování, které má povahu kompenzace nedosaženého cíle. Zdrojem nevědomých motivací mohou být i potlačené sklony a afekty, z nichž vznikají komplexy – neasimilované psychické obsahy a s nimi spojené tendence k jejich kompenzaci. C. G. Jung zdůraznil jejich autonomii a cíhavost (motivační pohotovost) a hovořil také o vědomých komplexech. Podle Maslowa komplexy navíc neovlivňují jen motivaci jedince, ale pronikají celou jeho psychikou, tj. determinují i jeho myšlení, fantazii, cítění atd.⁷

Je signifikantní, že většina dobrovolníků uvádí jako své motivace pro práci dobrovolníka ty, které považuje za pozitivní. Především je to pomoc, cítit se užitečným, láska k bližnímu, smysluplnost, seberealizace, služba Bohu atp.

Do této kategorie však stále častěji spadají i reciproční motivace – něco se naučit, mít dobrý pocit, uznání, parta apod.

Motivaci však můžeme rozdělit také na vnitřní a vnější. Toto rozdělení je velmi podstatné. V neziskovém sektoru obzvláště.

buje zažívat i tyto vjemy. Provedl jsem šetření u více než 60 respondentů, dobrovolníků, kteří (mimo jiné aktivity) působili jako vedoucí na letních dětských táborech. Byli celkem z 12 organizací a výsledky by se daly shrnout velice stručně.

Na otázku „Proč jste se rozhodli věnovat dobrovolnické práci?“ (v souvislosti s prací hlavního vedoucího na táboře) se u věřících lidí velmi často objevil přímý odkaz na víru, Boha, službu atd. – konkrétně šlo o formulace např. „služba Bohu“, „předávání Boží lásky“, „Boží poslání pro můj život“.

U nevěřících lidí byl motivací především „dobrý pocit“ – formulovaný jako: „radost z radosti druhých“, „dobrý pocit“, ale také seberealizace či „chci vrátit to, co jsem sám mohl prožít“. Tento výsledek plně koresponduje s šetřením, které provedl Frič. V každém případě však lze konstatovat, že určitá forma dávání, služby je tedy v každém případě pocíťována jako pozitivní vjem, ať už pramení z konvenční, reciproční či nerozvinuté motivace, jak motivaci dělí právě Frič, který pomocí statistické analýzy vytipoval, že „jde o motivace, které se navzájem prolínají, ale u konkrétních jednotlivců některá z nich nabývá dominantní vliv“.

„Literatura se shoduje na tom, že nejlepší výkony podává motivovaný člověk, nejvíce motivováni jsou pak ti pracovníci, kteří přijmou cíle firmy za své a firmu si ztotožní sami se sebou – používáme také termínu VNITŘNÍ MOTIVACE.“⁸

Tato skutečnost je v neziskovém sektoru zřejmě ještě vyhraněnější, neboť právě nepřítomnost finančního, tedy existenčního, ohodnocení vyžaduje jiný zdroj motivace. To, že se člověk rozhodne právě pro tu a ne jinou práci jako dobrovolník, ukazuje právě na nutnost vnitřní motivace – tedy blízkost cílů a poslání dané organizace. Může zde však být určitý rozdíl mezi dobrovolníky, kteří jsou členy organizace a krátkodobými dobrovolníky. U členů se předpokládá ještě vyšší ztotožnění se s vizí a posláním organizace, ale na druhou stranu je těžší je dlouhodobě v tomto motivovaném stavu udržet. U krátkodobých dobrovolníků bývá naopak silná motivace, která buď prací přeroste v dlouhodobější spolupráci, třeba i členství v organizaci, nebo naopak po splnění určitého závazku či vyprchání motivace odejdou.

Pokud jde o vnější motivace, pak je dnes i v ziskovém sektoru známo, že motivovat zaměstnance pouze finančně je velmi málo. Proto vytváří systémy nefinančních benefitů. Nezis-

kový sektor má pro uplatnění jiných než finančních motivátorů nejen větší nutnost, ale i příležitost, neboť může nabídnout i některé žádané atributy, které lidé poptávají při svém sebeuplatnění. (O tom více v příspěvku Naučme se ocenit své dobrovolníky.)

Syndrom pomáhajících

„To, že jsem obdaroval žebráka, že jsem odpustil tomu, kdo mě urazil, že miluji dokonce nepřítel ve jménu Kristově je bezpochyby ctností. Cokoliv jsem učinil jednomu z mých nejmenších bratří, učinil jsem Kristu. Co by se ale stalo, kdybych odhalil, že ten nejmenší ze všech, ten nechudší ze všech žebráků, ten nejdřezší ze všech pomlouvačů, že nepřítel sám je ve mně, že já sám bych potřeboval almužnu své dobroty, že já sám jsem si nepřítelem, jehož je třeba milovat?“ C. G. Jung

Termín syndrom pomáhajících se v běžné práci s dobrovolníky nepoužívá zase tak často. Na některých školách zabývající se přípravou sociálních pracovníků, ať už jsou to VOS či VS, se mu však v poslední době začíná věnovat pozornost. Je kladen důraz na to, aby si studenti těchto oborů uvědomili a dokázali pracovat se svými motivacemi k této práci. Hovoří se právě o syndromu pomáhajících, neboť se předpokládá, že lidé právě s tímto syndromem se na tyto obory hlásí. Jsou proto vedeni, aby své motivace – především nevědomé – kultivovali. Jaké to mohou být?

O komplikovanosti pojmu altruismus jsem se již zmínil výše, pro připomenutí uvedu ještě několik informací. Jedna z definic altruismu říká, že jde o chování uskutečňované k prospěchu druhého bez anticipace odměn z externích zdrojů. To nám napovídá, že tedy existují vnitřní odměny, které mají povahu vyšších citů. Prof. Nakonečný ale upozorňuje na to, že pro někoho může být manifestovaný altruismus – boj o nadoborní dobro – jen pouhou deklarací a druhem společenského exhibicionismu, a jeho pravé zájmy mohou být zcela odlišné – např. některý z následujících.

Substituční – „léčení“ komplexů. Určité procento lidí prožívá komplexy nejružnějšího druhu, z nichž některé mohou být kompenzovány dobrovolnou péčí o druhé.

Sexuální – bezpochyby jedna z velmi silných motivací pro lidské konání. V prostředí neziskových organizací pracujících s dětmi a mládeží je třeba eliminovat zájmy pedofilů, které budou vždy takovéto jedince přirozeně přitahovat. Je nutno říci, že žádným administrativním způsobem nelze problémy s touto motivací stoprocentně vyloučit. Věřím ale, že každá organizace dělá všechno proto, aby je minimalizovala.

Moc – na první pohled tento motiv nezapadá do našeho tématu, ale psychologové naopak tvrdí, že právě u psycho-

FOTO: WWW.TENSING.EAY.ORG

logů, pedagogů a duchovních (tedy oborů, které se zabývají bezprostřední prací s lidmi a jejich vedením či výchovou) je právě moc velmi silným motivačním faktorem. Dá se namítnout, že je na jedné straně nutno rozlišovat touhu po moci a touhu po uplatnění, ale psychologové přesto tvrdí, že touha po uplatnění vychází opět z touhy po moci. Navíc Alfred Adler říká, že touha po moci vychází z pocitu bezmocnosti, další poukazují na potřebu sebepotvrzení vlastního já. Pokud bych měl uvést příklad – signálem pro tuto „diagnózu“ mohou být silné manifestační projevy vlastního dobrovolnictví, kdy dotyčný svou činnost chápe jako předstupeň pro svou další kariéru – většinou politickou.

Peníze – dobrovolník a peníze? Není to protimluv? I neziskové organizace disponují relativně velkým objemem financí a vždy se najdou lidé, které přítomnost peněz provokuje k aktivitě. Takový člověk se ale většinou nestává dobrovolníkem – snad jen na čas, než se mu podaří dosáhnout např. manažerské funkce v organizaci pracující s dobrovolníky.

Víra – patří k velmi silným motivacím. Nebojím se říci, že právě Ježíšovo učení je tím, co v naší kultuře v celé historii kultivovalo postoj člověka k druhému, pomoci bližnímu, „pamatování na vdovy a sirotky v jejich soužení“ (Jan 1, 27), dokonce „přemáhání zla dobrem“ či výzvě „Jestliže má tvůj nepřítel hlad, nasyť ho a má-li žízeň, dej mu pít“ (Římanům 12, 21. 20). I motivaci víry a křesťanské služby je však třeba kultivovat, neboť skýtá určitá rizika – přehnané sebeobětování se, „obchodování“ s Bohem – já budu sloužit a za to půjdu do nebe, přehnaný soucit, který člověka oslabuje a znehodnocuje až znemožňuje pomoc druhým atp.

Vlastní zkušenost – většinou jde o odchovance organizace, kteří se po dosažení určitého věku stávají sami vedoucími či dobrovolníky.

Seberealizace – Podle A. H. Maslowa musí být člověk

tím, kým může být, musí zůstat věrný své vlastní povaze. Tuto potřebu označujeme jako sebeuskutečňování. V odpovědích dobrovolníků bývá tento motiv vyjádřen slovy: sebevzdělání, seberealizace, získání zkušeností, poznávání nových věcí atp.

Smysl – V. E. Frankl jej dotahuje do vyjádření vůle ke smysluplné existenci. Zde se objevují vyjádření vlastní motivace jako: pocit, že dělám něco dobrého a hodnotného, pomoci dobré věci, má to smysl, pocit naplnění, věřím, že to má hlubší smysl, nechci život jen prožít, ale plně žít.

Neměla by nás překvapit ani přítomnost „negativních“ motivací vycházejících spíše z toho negativního v nás. Pokud se podíváme do knihy prof. Nakonečného *Motivace lidského chování*, tak zjistíme, že pro sociálním motivacím věnuje jen devět a půl stránky z celkových 270 stran.

Jak jsem již naznačil, motivace k jednání je jevem komplexním. Proto je přirozené, že se i zde jistě řada těchto prvků u každého člověka překrývá.

Friedrich Nietzsche tvrdí, že u osob, které si volí pomáhání, převažují pochybné motivy. Říká: „*Napínáte síly pro bližní a máte na to krásná slova. Já vám ale říkám: Vaše láska k bližnímu je jen vaší špatnou láskou k sobě samým. Prcháte k bližnímu před sebou samým a chcete z toho učinit ctnost: já ale odhaluji tu vaši „nezištnost“.*“

Člověk, který se chce věnovat lidem se zraněními, se nevědomě spojuje s vlastními zraněními.

Vzniká tu tak nebezpečí v tom smyslu, že pokud je pomáhající profese zneužívána jako lék na vlastní nemocnou duši, tak je člověk předem odsouzen k vlastnímu duševnímu trápení i profesnímu zklamání. Navíc však může touto pomocí utrpět i klient.

„*Chceme-li odhalit mnohovýrovné motivy našeho pomáhání – což je úkol, před nímž nesmí žádný pomáhající, pokud není šarlatán, utéci – pak jde o to, abychom pronikli až k nevědomým vrstvám osobnosti a tím i k „pramenům“ volby povolání.*“⁹

Jedna z nebezpečných nevědomých motivací k pomáhání může být myšlenka: Když mě jiní potřebují, nemůžu být bezcenný. Takový člověk je pak ale zaměřen na vlastní výkon, musí neustále ukazovat svou užitečnost, klade si úkoly, na které nebude stačit nebo bude přijímat odpovědnosti i za klienta, a tím se účinek jeho pomoci snižuje. Tak začíná bludný kruh.

Motivace se samozřejmě mohou v čase měnit či vyvíjet, ty základní však často zůstávají stejné, proto má smysl s nimi alespoň pracovat. Úkolem dobrovolníka (ale i

FOTO: PETR CHLÁPEK

každého člověka) je odhalení těchto nevědomých motivací ve svém chování, vystoupit ze sebeklamu a otevřít tak prostor novému pohledu na život i své poslání.

Za nejdůležitější (jak pro dobrovolníka samotného, tak pro organizaci, v níž pracuje) považují porozumění vnitřním motivacím člověka, neboť determinuje jeho vztah k práci, klientům i kolegům a pak také vnitřní ztotožnění se každého dobrovolníka s cíli a posláním organizace, právě tyto faktory ovlivní finální přístup každého dobrovolníka k práci.

Jaroslav V. Hynek

(Výťah ze závěrečné práce *Motivace k dobrovolnictví* kurzu *Asociace absolventů manažerů*, 2005.)

Poznámky:

¹ Nakonečný, M., *Motivace lidského chování*, Academia, Praha 1997, s. 5.

² Hanuš, R., *Motivace – motor našeho konání*, http://fyzika.cz/skoly/ucitelske_listy/ul00_01/ul07/motivace.htm.

³ Srov. Frič, P. a kol., *Dárcovství a dobrovolnictví v České republice*, AGNES a NROS, Praha 2001, s. 12–22.

⁴ Tamtéž, s. 22.

⁵ Džbánková, Z., *Racionální a neracionální motivy lidského chování*, <http://misc.eunet.cz/marathon/02/mar020z.htm>.

⁶ Nakonečný, M., *Motivace lidského chování*, Academia, Praha 1997, s. 30.

⁷ Srov. tamtéž, s. 32.

⁸ Míka, J., *Motivace v policejním státě*, <http://www.personalista.com/index.php?id=428>.

⁹ Doležel, J., *Čtyři léky proti tzv. syndromu pomáhajících*, skriptum VOŠ Caritas, Olomouc.

Zlatý žebřík dobročinnosti

... Ve dvanáctém století dal španělský filosof židovského původu Moses Ben Maimon tuto radu týkající se dobročinnosti: V dobročinnosti, která jest naší povinností, můžeme rozeznávat osm stupňů.

První a nejnižší stupeň jest dávat, ale neochotně a nerad. Takový dar dává ruka, nikoli však srdce.

Druhý je dávat rád, ale ne úměrně k tísní trpícího.

Třetí je dávat rád a úměrně, ale až když jsme o to požádáni.

Čtvrtý je dávat rád, úměrně a ještě než jsme o to požádáni; ale dát to chudákovi přímo do ruky, takže v něm vyvoláme trapný pocit zahanbení.

Pátý je dávat tak, že obdarovaní znají svého dobrodince, on jich však nezná. Tak si počínali někteří naši předkové, když přivazovali peníze k cípům svých šatů, takže chudí si je mohli nepozorovaně vzít.

Šestý, ještě vyšší stupeň, je znáti ty, kterým prokazujeme dobrodinní, ale sami jim zůstatí neznámi. Tak si počínali ti naši předkové, kteří dopravovali své dary chudým lidem do bytu, dbajíce o to, aby jejich vlastní osoby a jména zůstala neznáma.

Sedmý je ještě záslužnější, totiž dávat tak, že dobrodinec nezná jmen obdarovaných a oni neznají jména jeho, jak to dělali naši dobročinní předkové v dobách, kdy jsme mívali chrám. Neboť v této posvátné budově bylo místo, zvané „Sín mlčenlivých“, kam dobří lidé tajně skládali dary podle popudu svého ušlechtilého srdce; a z toho se stejně tajně vydržovali chudí.

Ale *osmý* a nejzáslužnější stupeň ze všech je předejítí almužnám tím, že zabráníme chudobě; totiž přispětí ku pomoci bližnímu, který jest v tísní, buď značným darem nebo dostatečnou peněžitou výpomocí, nebo tím, že ho dáme vyučit nějakému řemeslu nebo ho umístíme v obchodě, tak aby si mohl poctivě vydělávat na živobytí a nebyl nucen k hrozně alternativě, natahovat ruku po almužně. – To je nejvyšší stupeň a vrchol zlatého žebříku dobročinnosti.

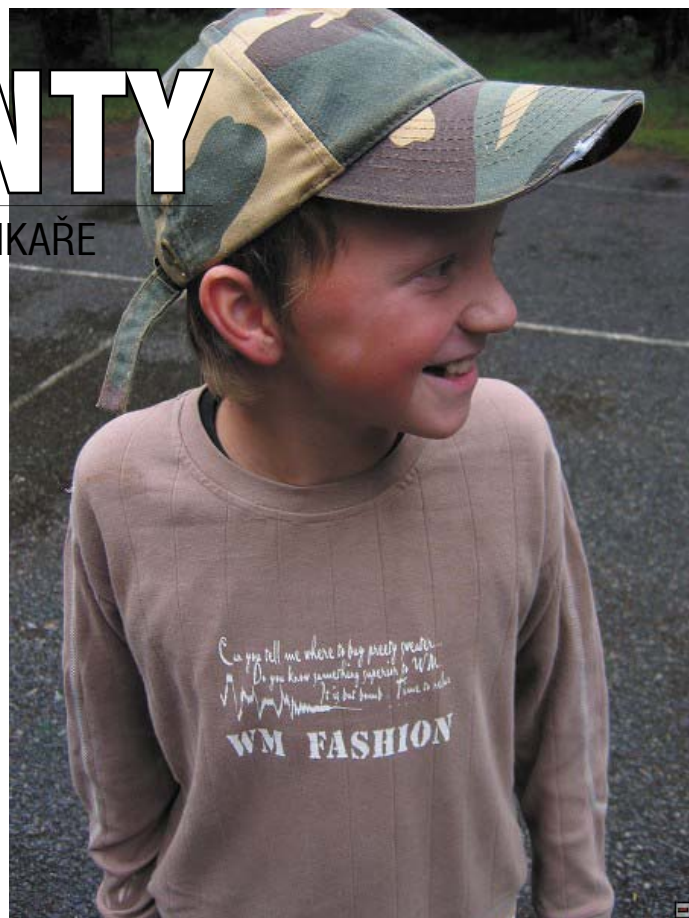
V době tohoto filosofa zahrnovaly se pod pojem dobročinnosti výhradně soukromé dary. V moderní době platí tím spíše jeho osmý bod. Dobročinnost se projevuje v sociálních řádech a poměrech, které závisí na vzájemném porozumění, spolupráci a dobré vůli.

s.n., foto: Petr Chlápek
(Převzato z časopisu *Tep* pražské Ymky 4,
1932, 6, s. 7.)

FUNDAMENTY

KOLA-LOKOVÝ KURZ PRO OPRAVDOVÉ YMKAŘE

„Kdo chce správný ymkař být, musí Fundamenty mít.“

Ve všech YMCA na světě se příkládá školení vedoucích velký význam. YMCA v naší zemi tuto součást práce v minulých letech podceňovala. Inspirovali jsme se tedy u našich zahraničních partnerů a připravili jsme na ověřeném systému švýcarské YMCA kurz FUNDAMENTY, jehož cílem je nadchnout každého pro ideály YMCA a motivovat ho pro práci.

YMCA má svou 160letou tradici, jasné poslání a cíle. Programovou pestrost můžeme chápat jako pozitivum našeho sdružení, ale přesto bychom měli dbát na některé společné a spojující prvky naší práce, aby i pro lidi „zvenku“ byla naše organizace jasná a čitelná.

Pokud tedy pracujete v Ymce, záleží vám na jejím osudu a současně byste nechtěli, aby vaše úsilí vycházelo nazmar, asi byste měli přemýšlet o potřebě vyškolení se, a to pracovníky Ymky, kteří danou problematiku znají již ze své mnoholeté zkušenosti, mezi kterými budou, Michal Sourek, Ladislav Zvolánek, Miki Erdinger, Jaroslav Vojta Hynek a další.

Pro koho je určeno?

Tak jako Kolaloka dávala výjimečné schopnosti správnému pistolníkovi v Limonádovém Joeovi, tak naše Fundamenty vyzbrojí všechny správné ymkaře. Toto školení je určeno jako základní (vstupní) kurz pro každého činného člena – tedy pro mladého člověka, který chce něco dělat pro jiné, věnovat svůj volný čas jako dobrovolník, každému vedoucímu pracujícímu s dětmi a mladými lidmi. První běh je určen především pro profesionální zaměstnance YMCA, ale rádi přivítáme i neprofesionály – dobrovolníky.

Co nabízí?

Školení nabízí široké spektrum témat a ke každému z nich by se dal udělat samostatný kurz. Proto jen vyberu pár z nich.

- Jak zvládnout komunikaci, krize a konflikty
- Jak připravit dobrý program, základy týmové práce
 - Plánování, strategický plán YMCA
 - Životní styl, myšlení moderního člověka, subkultury

- Víra jako životní styl
- Osobnostní profil
- YMCA – historie a současnost, vize, poslání
- Dobrovolnictví – jak motivovat, péče o dobrovolníky

Program je nabitý a natlačený do 8 dnů. Ale nebojte se, nebudeme jen sedět a poslouchat přednášky. Jde právě naopak o společný prožitek, aktivní účast, inspiraci, vzájemné poznání a obohacení se. Do značné míry bude kurz tak dobrý, jak skvělí lidé se tam sejdou. Takže vidíš, milý ymkaři, je to právě pro tebe.

Termín: 6.–14. 5. 2006

Cena: pouhých 800 Kč za osobu.

Místo: Masarykův tábor YMCA na Sázavě (u Soběšína)

Své dotazy adresujte na známou mailovou adresu vojta@ymca.cz.

Tešíme se na vás.

*Za realizační tým
Mojmír Tichý*

Naučme se ocenit své dobrovolníky

Motivace je velmi komplexní jev. Také ztráta motivace bývá způsobena mnoha okolnostmi, které v určité konstelaci mohou snižovat výkon dobrovolníka nebo jej dovést až k přerušení či úplnému zanechání dobrovolnické činnosti. Může dojít i k tzv. syndromu vyhoření, což je velmi specifický fenomén, jenž by stál za samostatný příspěvek.

V literatuře či ze zkušeností různých organizací se dá nalézt více možností jak motivovat pracovníky a dobrovolníky. Nutno přiznat, že ziskový sektor je v tomto ohledu mnohem dále než neziskový. Proto jsem se jím také nechal inspirovat v následujícím příspěvku.

„Zajímavým systémem je tzv. „Systém motivace 5Z“ (v anglicky mluvících zemích znám jako 5I – Interesting work, Information, Involvement, Independence, Increasing visibility) jako nízkonákladové a vysoce účinné cesty pro vyšší motivaci a loajalitu zaměstnanců.

Je to cesta vyšší motivace přes budování pouta a loajality mezi zaměstnancem společností. Aby tento vztah začal vzkvétat, je první krok vždy na společnosti, která musí ukázat, že o zaměstnance stojí, váží si jeho práce a má pro firmu hodnotu. Cítí-li zaměstnanec tyto jistoty, vztah začne vzkvétat.

Systém motivace 5Z

- Zajímavá práce
- Zprávy
- Zapojení do rozhodování
- Závislost nula
- Zviditelnění v rámci kolektivu“

Zajímavá práce – pracovníci i dobrovolníci přicházejí do neziskového sektoru především s předpokladem, že se chtějí podílet na něčem, co má smysl a co je bude bavit, přinášet jim radost a uspokojení.

Zprávy – pracovník/dobrovolník musí být informován o dění v organizaci, aby se mohl cítit její součástí.

Zapojení do rozhodování – dostat se v neziskovém sektoru k funkci je spíše brzkou a nezáviděníhodnou jistotou než dlouhotrvajícím bojem mezi konkurenty jako např. ve firmě či veřejné správě. Dobrovolník, který se stane později členem, často končí po nedlouhé době s úkoly, které na

něj nakladou kolegové a kvůli nimž původně do organizace většinou ani nepřišel. Většinou jde o věci administrativního či funkcionářského charakteru. Pro některé to může být příležitost pro větší zapojení se do tvorby strategie a řízení organizace, která jej budou dále motivovat, pro jiné však to může být velmi demotivující, neboť do organizace přišel se zcela jinými představami o svém uplatnění. Tyto dva typy lidí je dobré rozeznat a poskytnout jim prostor tam, kde oni sami vidí své místo, jinak se o některé dobrovolníky můžeme zbytečně připravit.

FOTO: PETR CHLÁPEK

Závislost nula neboli nezávislost – vytvoření prostoru pro iniciativu, pracovník není přísně veden a kontrolován, ale je mu ponechána určitá míra svobody k uplatnění jeho individuálních specifíků a je regulován pouze tzv. záchytnými body.

Zviditelnění v rámci kolektivu

– „poděkování“ v pravý čas a na pravém místě přináší velmi efektivní posun v loajalitě pracovníka k organizaci.

Mezi další důležité body patří jistě také:

Důvěra v zaměstnance či dobrovolníka je velmi motivujícím faktorem. Dokáže-li vedoucí, manažer, koordinátor dobrovolníků vhodným způsobem dát najevo svému „podřízenému“, že mu důvěřuje, výrazně to zvyšuje

výkon, motivaci, ale i loajalitu – tedy sblížení se pracovníka s organizací.

Flexibilita – možnost nestereotypní práce, časová proměnlivost atp.

Autonomie – především některé NNO jsou schopny nabídnout možnost samostatného zapojení dobrovolníka, který může řešit určité projekty vlastním postupem, včetně výběru spolupracovníků, metod řešení apod.

Komunikace – příležitost otevřené komunikace mezi dobrovolníkem a jeho vedoucím, koordinátorem apod. je velmi motivujícím faktorem.

Supervize – může mít více podob. V každém případě jakákoliv možnost zpětné vazby dává dobrovolníkovi

nejen pocit zájmu, ale i určitého ventilu stresujících faktorů, se kterými se ve své práci potýká.

Velmi zajímavým modelem pro práci s motivací zaměstnanců je i „kafetéria systém“ a na půdě NNO, které neoplývají možnostmi „lukrativních benefitů“, mám za to, že o to více inspirativním.

„Kafetéria systém pochází z USA. Jeho podstata spočívá v tom, že zaměstnavatel ponechává na pracovníkovi, aby si vybral podle svého přání a v souladu se svojí individuální strukturou potřeb, jaké složky odměny za práci, popř. jaké požitky mu organizace má poskytnout.“²

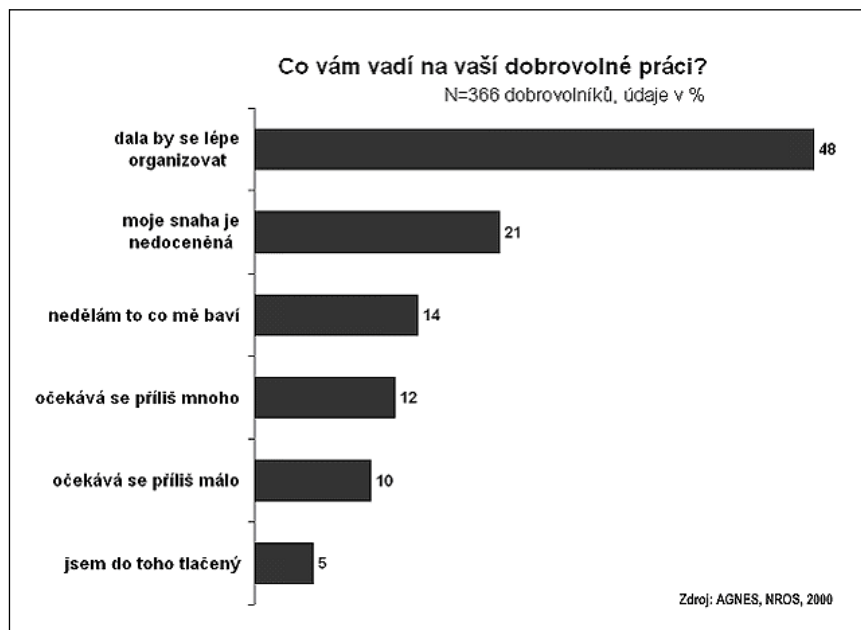
Důležitým faktorem tu je skutečnost, že je to pracovník či dobrovolník, kdo se svobodně rozhoduje pro určitý benefit, je to tedy jeho volba, která vychází z jeho individuálních preferencí a umožňuje tak cílenější saturaci jím pocíťovaných potřeb.

Přes uvedené příklady, kdy motivátorem je organizace, považuji za důležité konstatovat, že na organizaci neleží celá váha zodpovědnosti za motivaci dobrovolníka, i když zřejmě více než u zaměstnance. Svou roli, a tím i díl odpovědnosti, má i samotný dobrovolník, jak on sám dokáže aktivně přistupovat ke svému postavení dobrovolníka, do jaké míry bude sám chtít hledat možnosti a způsoby, aby jeho práce odváděná (buť dobrovolně) pro organizaci nesla jemu potěšení a organizaci, potažmo uživatelům či klientům prospěch. Mám za to, že aspekt odpovědnosti dobrovolníka za svůj přístup k dobrovolnictví není prozatím příliš zdůrazňován.

Dalším bodem, který by měl být v této souvislosti zmíněn, je otázka míry možnosti kultivace nejvnitřnějších motivací dobrovolníků. Motivace k dobrovolnictví mohou být velmi různé. Má mít organizace snahu do nich vstupovat a snažit se o jejich kultivaci? A nejen snahu, ale má na to právo? V některých případech by se dalo namítnout, že by se tak vlastně pouštěla na hranici psychoterapie. Ale není právě v některých případech dobrovolnictví jistou formou psychoterapie pro dobrovolníky? Jsou na tuto oblast vedoucí, koordinátoři a další pracovníci, kteří jsou v přímém kontaktu s dobrovolníky, připraveni? Jsem přesvědčen o tom, že také zde je prostor pro další vzdělávání osob, kteří vedou dobrovolníky, a v této souvislosti také pro větší spolupráci mezi NNO využívajícími služeb dobrovolníků a odborníky – psychology zabývajícími se oblastí motivace, dobrovolníků apod.

Zřejmou rezervou v práci s dobrovolníky je i jejich řízení. Pokud i v ziskovém sektoru jsou v této oblasti rezervy, pak v neziskovém se dají předpokládat ještě hlubší.

„Vzhledem k tomu, že součástí řízení lidských zdrojů je také vedení lidí, je nutné zabývat se kvalitou manažerů. Podle výzkumů, kdy dotazování probíhalo v zahraničních firmách, které vstoupily na český trh, shledávali zahraniční manažeré u českých kolegů převážně tyto nedostatky:

- jsou autoritativní,
- jsou příliš velcí individualisté, neschopni týmové spolupráce,
- neumějí delegovat pravomoci a využívat schopnosti spolupracovníků,
- neumějí zadávat úkoly, vytyčit strategii,
- neumějí motivovat pracovníky,
- neumějí se zbavit neschopných pracovníků,
- neumějí efektivně řídit svůj čas.³

Také Frič uvádí jako nejkritičtější roviny práce v NNO z pohledu samotných dobrovolníků právě oblast organizace práce dobrovolníků, nedocenenost jejich práce a špatné zařazení pracovníků v oblastech, kde se dobrovolník necítí dobře, a tudíž i jeho motivace zákonitě klesá – v grafu vyjádřeno formulací: nedělám to, co mě baví.

Špatná organizace, nedocenenost práce, nedostatečná motivace vedoucími, neschopnost týmové spolupráce atd. Tady všude je tedy prostor pro další růst, mimo jiné i další vzdělávání. Právě postoj k celoživotnímu vzdělávání by měl ve všech rovinách společnosti projít hlubokou proměnou. Touha učit se novým přístupům, technikám, metodám je tím, co může i práci v neziskovém sektoru v ČR, tedy i práci s dobrovolníky, posunout hodně kupředu.

J. V. Hynek

Poznámky:

¹ Kouřil, M., Nízkonákladové cesty motivace se vyplácí, <http://www.personalista.com/index.php?id=195>.

² Dvořáková, Z., Kafetéria systém a jeho účinné využívání při motivaci zaměstnanců, <http://www.hrportal.cz/?cid=102676&wa=WWW04E3+HR&odkud=ENHR>.

³ Nedostatky českých manažerů, Verlag Dashöfer, <http://www.hrportal.cz/?sekce=3&uroven=5&obsah=0&cid=107260>.

Na cestu životem...

V únorovém čísle Proteinu jsme se krátce zmínili o návštěvě tehdejšího ministra zahraničních věcí Edvarda Beneše v pražské YMCA, která se uskutečnila 11. dubna 1929 při příležitosti zakončení kurzu Cesta k úspěšnému životu. V rámci své návštěvy si pan ministr prohlédl novou budovu YMCA a zajímal se o aktuální situaci v organizaci. Nakonec se zúčastnil přátelského večera a téměř dvě hodiny neformálně hovořil s nadšenými posluchači kurzu. Pražská YMCA a Masarykova akademie práce (jedna z předchůdkyň Československé akademie věd a dnešní Akademie věd ČR) se tímto vzdělávacím programem, který byl poté s obměnami pořádán každoročně, snažily pomoci mladým mužům při volbě povolání. Část z proslovu E. Beneše byla později otištěna v časopisu Tep pražské Ymky, z něhož je i následující ukázka.

Je třeba, aby mladý člověk byl připraven na změny životních okolností, aby se dovedl probít světem, aby měl vždy dost energie a podnikavosti, aby neztrácel chuť k práci, aby měl zdravý životní optimismus, který vzpružuje v boji o dobro a lepší.

Druhá zásada, kterou bych zdůraznil: dělat vždy své věci pořádně. Žijeme v době převratů a revolucí a jinak díváme se na život. Doby středověkého patriarchy, stavovství, romantické 19. století, kdy se lidé dívali na život trochu bohémsky, hazardérsky, fantasticky, jsou nenávratně za námi. Revoluce zasáhla Evropu a celý svět a naše století je stoletím vědy, práce. V hospodářství, ve volbě zaměstnání, čím dál, tím víc je třeba denního soustavného dobývání si posic. A to nejde bez práce, konané pořádně, bezvadně; platí to o všech oborech, pro dělníka, řemeslníka, rolníka stejně jako pro inteligenta. Pro inteligenty je velmi důležité, aby byli v něčem skutečnými specialisty. Kdo se stane specialistou v jednom oboru, dovede pak vážně a dobře pracovat i v jiném oboru.

Třetí zásada: snažme se o to, co činí práci ne snad zábavnou, ale radostí. Tato radost vzniká tehdy, je-li práce tvořením; práce má být tvořením.

Další zásada se týká charakteru: do života třeba jít přímo, poctivě, nezálučně, je třeba přijmouti odpovědnost. Vidíme dnes všude útěk před odpovědností; to zlá vlastnost, zbytek z otroctví. Bez vědomí odpovědnosti není úspěšného života. Nečekat na rozkaz, sám se chopit iniciativy; tato občanská statečnost se musí osvědčit i v zaměstnání.

Říká se o nás, že jsme v srdci Evropy, uprostřed mezi východem a západem. Musíme se osvobodit od všeho provinciálního, osvojit si evropské, světové metody práce, ovšem zůstat svými, ale být při tom evropskými, to je úkol. Pro mne to zároveň znamená úsilí o vyrovnaného člověka.

Nevyzývám, aby se šlo do politiky. Je to zlé řemeslo, je v tom mnoho pozlátka, mnoho zdánlivých krás, ale ještě více strádání, vnitřního napětí, nespokojenosti, zklamání a neradosti.

Kdo dělá politiku opravdově, poctivě, učinil ze svého života stálé denní těžké sebeobětování.

U nás je cesta k profesionální politice od žurnalisty, agitátora přes poslance; někdy snad advokát se dá do služby straně a vyslouží si politickou kariéru a posici. Známe však národ, který si vychovává své politiky soustavně a vědomě a na tom založena je jeho síla a vzrůst v posledním století. Myslím na Anglii.

Shrnuji, co bych chtěl říci: Život je a zůstane boj; dovést se čestně probít, nikdy nezoufat, mít zdravý životní optimismus. Dělat své věci pořádně, s vědomím odpovědnosti. Přijmouti odpovědnost otevřeně, přímo, poctivě. Tím vším vytvářet harmonického člověka v moderního člověka synthese srdce i rozumu. Být Evropany, být dobrými Čechy, Čechoslováky a při tom dobrými lidmi. Devise „Pravda vítězí“ znamená, že pro pravdu jest nám pracovat, jí pomáhat, za ni vždy a bez únavy bojovat.

Edvard Beneš

(Převzato z Tep pražské Ymky 3, 1930, 3, s. 7–8.)

E. Beneš s chotí v roce 1921. FOTO: SECHTL-VOSECEK.UCW.CZ

ZLOČIN V VI. PATŘE

Tuctová detektivka - Intermezzo

Na sklonku loňského roku se redakce Proteinu rozhodla osvěžit nový ročník časopisu zařazením detektivního příběhu, který v letech 1929–1930 pro své kamarády vymýšlel a otiskoval na pokračování v časopise Krb jeden z chlapců pražské Ymky, Ota Člupek, a který dosud ležel nepovšimnut v archivu YMCA (nyní v 6. patře Paláce YMCA a jen několik metrů od kdysi skutečně používaného krbu :-). Ačkoliv jsme nenalezli všechny díly seriálu, doufali jsme, že se nám ozve některý z ymkařů s chybějícími čísly a příběh doplní. Nestalo se tak :-). Pokusili jsme se proto sami kontaktovat několik pamětníků a získat bližší informace nebo alespoň odkazy pro další pátrání. Vše bylo ale marné...

Situace by se jistě dala zachránit výběrem toho nejlepšího, čím jste k plynulému pokračování sami přispěli ;-), ale na tak snadnou věc je zatím dosti času... Polovina naší redakce se nyní již nechce smířit s umělými náhražkami a touží po originále! Vždyť zcela bezúspěšné naše počáteční pátrání nebylo. V archivu YMCA jsme v posledních dnech objevili zajímavé

fotografie z Masarykova tábora na Sázavě, k některým z nich byly dodatečně připojeny i (neúplné) popisky.

Můžeme vám tedy nyní alespoň lépe představit skupinu hochů v čele s Joe Firstem a paní Firstovou a dále autora naší detektivky, Otta Člupka (stojící druhý zprava). Snad se nyní spíše ozve někdo, koho jsme dosud neměli možnost oslovit a kdo na snímku poznal některého ze svých kamarádů, případně rodiče apod. a mohl by nám v našem hledání pomoci.

Kromě smyšleného detektivního příběhu nás teď již zajímá i skutečný životní příběh Oty Č., o němž se nám podařilo zjistit už jen tolik, že byl vůdcem středoškolské skupiny Unkas (viz Tep pražské Ymky, 1, 1929, 6, s. 3.), která vynikala především ve sportovních aktivitách. Na závěr slibujeme, že budeme po zbylých číslech Krbu pátrat dále a pro příští dny plánujeme návštěvu Národního archivu.

redakce

Stojící (zleva): Pavel Kohn, Ladislav Zástěra, Jindra Sedláček, Jarka Matoušek, V. Valtr, „Pečik“ Franc, Boh. Penížka, ?, ?, Ota Člupek, František Pícek; sedící (zleva): ?, Vítkovský, Polyteimos, Kazimír Stahl, Marie Firstová „milostpaninka“, Joe First, ?, Jirka Vaníček, Reiman, František Sedláček ml., Fanny Feltr.

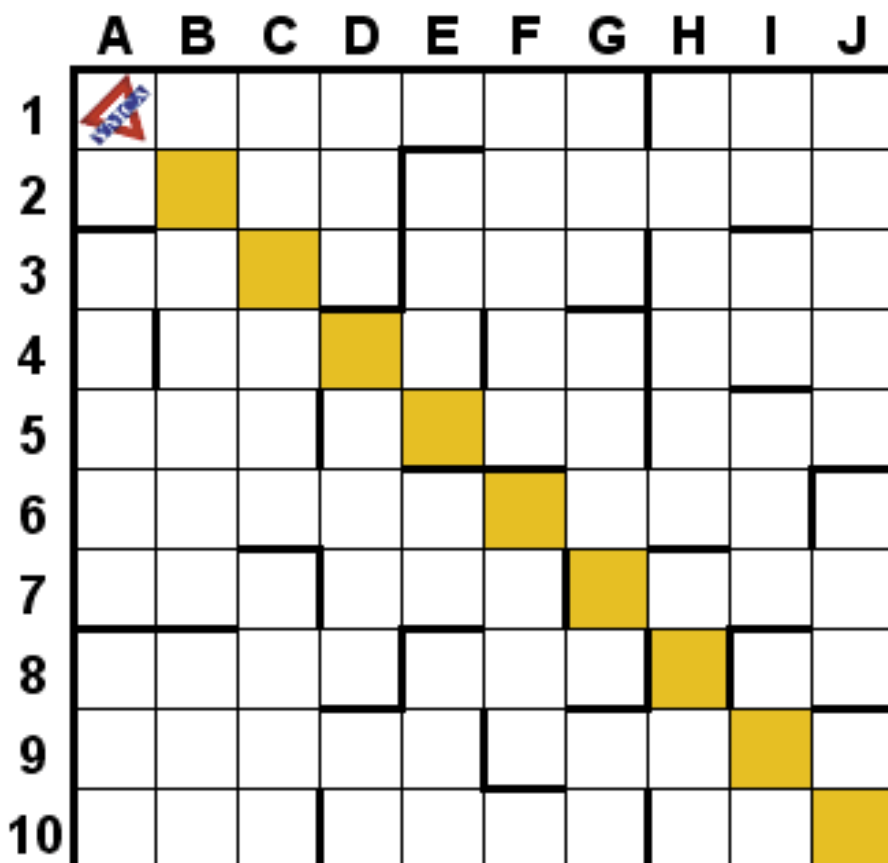
FOTO: ARCHIV YMCA

Jako obvykle je tajenka vojtovky zaměřená na téma čísla, obsahuje odpověď na otázku: Co je potřeba, aby byl člověk dobrovolníkem?

Vyluštěné vojtovky (ke stažení na adrese: www.ymca.cz/protein/vojtovka0604.xls) posílejte na mail redakce.

Kdo bude mít více vyluštěných políček – nejen tajenku – vyhrává, pokud bude těch, co budou mít vyplněno všech 99 políček, více, bude losování.

Minulou vojtočku vyluštěl a doručil jediný luštitel, který nechtěl být jmenován, a cena – hodnotná kniha – mu byla předána. Vidíte tedy, že pravděpodobnost výhry je vysoká, tak vzhůru do toho. Na výherce této vojtočky čeká tričko!

VODOROVNĚ

1 Dání do kupy * oblíbené psí jméno nebo také hebrejsky „syn“.

2 Humanitární organizace, o níž se zmiňujeme v tomto Proteinu * v jakém stavu je muž, má-li zákonitou manželku?

3 Nejen volejbalový zákrok * jak volal na svou paničku maxipes Fík? * kterou činnost provozoval pračlověk ku své obživě?

4 MPZ Rakouska * jednoznačné označení každé knihy * chem. značka jednoho alkalického, měkkého, lehkého a stříbrolesklého kovu nebo také bývalá MPZ Československa * uměle nahnutý pruhovitý podlouhlý kopec zeminy.

5 Bývalá tajná bezpečnost v ČSSR * anglicky „oblast“ či „prostor“ * německy „starý“ či ženský hlas.

6 Pokud je něčí chování předvádivé, tak je...? * chem. značka síry.

7 Stará plošná jednotka * žlutohnědý barevný odstín * loď nacházející se celým svým objemem pod hladinou, nejčastěji na dně.

8 Doplňte jeden ze základních geometrických tvarů – čtverec, obdélník, trojúhelník a... (nápodoba – nemá žádný úhel) * jedna ze skupin Zuzany Navarové * jediné písmeno v české abecedě, které nad sebou oplývá i znaménkem, jehož nezdobnělinu jste už v tomto řádku napsali * ruský „ano“.

9 Jeden ze způsobů prodeje * část Prahy.

10 Citoslovce pohrdání * proces, který prožijete, když se dostanete do určité problematiky či tématu * anglický určitý člen.

SVISLE

A Opište písmeno, které vidíte nejbližší této buňce směrem nahoru * italsky „dost“ nebo „přestaň“ * citoslovce, které vytváří voda o velmi malém objemu dopadající na cokoliv.

B Ingot * kravál, hluk nebo také prvorepublikový časopis.

C Zdvořilejší žádost * horní končetina.

D Zvíře s klepety žijící i v našich (čistších) řekách * vybavení turistů * životopis.

E Písmeno, které je v této vojtočce samostatně už potřetí * slovo vyjadřující oblast či výseč v uměleckých oborech * zkratka realitních kanceláří či revizních komisí * hebrejsky „ano“.

F Živočišný zárodek, z něhož může, ale i nemusí vzejít nový jedinec * bratr Mojžíše * chem. značka kyslíku.

G Souhlas * čestný výstřel * Abrahamovo město.

H Velký kámen či šutr * jeden ze zázračných procesů živých organismů.

I „&“ * neuvedené samohlásky: „e, i, u, y“ v neabecedním pořadí * starší sestra Ráchel (dcery Lábara) v kralické transkripci * slovensky „dluh“.

J Dvojník Františka Josefa I. ve filmu Jára Cimrman ležící, spící (škrtič) * relativně mladý hudební styl * punková kapela na dvě písmena, mezi nimiž je vykřičník, ale tady prosím jen ta písmena.

MÁTE NA KOZU?

alebo Symbol dobrovoľníctva v akcii

FOTO: J. V. HÝNEK

Ak ste v lete zavítali na Hviezdoslavovo námestie, možno ste si všimli malé deti, ako šantia okolo kvarteta kôz, ktoré sa „páslo“ na trávniku. Po lete však sochy kôz z námestia zmizli. Ak ste zvedaví na ich osud, čítajte ďalej.

Kozy na námestí umiestnila v spolupráci s mladým umelcom Lukášom Haruštiakom YMCA na Slovensku, aby tak odštartovala druhú časť projektu „Pridaná hodnota dobrovoľníkov – výzva podnikateľom“, podporeného z grantovej schémy rozvoja filantropie konzorcia TRUST. O jeho prvej časti – výsledkoch prieskumu vnímania uchádzačov o zamestnanie s dobrovoľníckou skúsenosťou zo strany personálnych manažérov – sa už mohli dozvedieť čitatelia časopisu ZOOM. Idea projektu však mala ambíciu ísť ďalej – nielen konštatovať stav, ale aj pokúsiť sa predstaviteľov komerčného sektora priamo do skúsenosti s dobrovoľníkmi vtiahnuť. Samozrejme, najzložitejšie bolo vymyslieť vhodnú platformu stretnutia tak, aby pre manažérov bola atraktívna. V spolupráci s partnermi zo spoločnosti Project Outdoor sme nakoniec vytvorili ponuku tréningu „O koze a o voze“ patriaceho svojou

formou do outdoor management tréningu – systému vzdelávania využívajúceho metódy zážitkovej pedagogiky, ktorý v súčasnosti v business sektore dosť „letí“. Naším zámerom však nebolo len pozvať ich na tréning TVORivosti, ale aj poskytnúť priestor na stretnutie s TVORmi dobrovoľníckymi, ktorých projekty svojou účasťou na tréningu zároveň podporia finančným príspevkom. A tak sa 23. novembra 2005 stretlo v priestoroch centra SALES v Dúbravke 16 účastníkov – 8 dobrovoľníkov a 8 zástupcov business sektora. Okrem usmiatek trénerov ich pri dverách vítali aj z známe umelecké artefakty z námestia. Hádám na tomto mieste by bolo vhodné objasniť, prečo sa práve koza stala symbolom celého tohoto projektu. Koza je TVOR – zviera, ktoré je nenáročné, nestádovité, tvrdohlavé – a práve takí sú podľa výsledkov našich skúmaní aj dobrovoľníci, ktorí s plným nasadením pracujú v prospech ostatných. Ich projekty prinášajú mnohonásobný úžitok nielen bezprostredným prijímateľom, ale aj budúcim zamestnávateľom – vo forme získania veľmi užitočných schopností a zručností ich realizátormi, tak ako koza prináša mlieko, syr či mäso. Aby však gazda mohol kozu podojiť, musí ju občas aj nakrmiť – a presne tak potrebujú potravu aj projekty dobrovoľníkov. Iste najpotrebnejšia je finančná podpora – privítajú však aj dobrú radu, sprostredkovanie kontaktov, či materiálnu pomoc. A aj toto bol jeden z cieľov tréningu rozvoja tvorivosti „O koze aj o voze“ – predstaviť jeho účastníkom z komerčného sektora projekty, ktoré dobrovoľníci v rámci organizácie YMCA na Slovensku realizujú a získať pre ne podporu. Sympatie si získali všetky predložené projekty: Nízkoprahové centrum MZ YMCA Nesvady, projekt

ICQ rozhovor

S Magdalénou Přidalovou

koordinátorkou veřejných sbírek a dobrovolníků organizace ADRA

„Hangár“ MZ YMCA Staré Mesto či projekt práce s mladými nezamestnanými z MZ YMCA Nitra. Vďaka finančnému príspevku získanému priamo na tréningu sa podarilo podporiť prvý z nich. Vďaka príjemnej, veselej atmosfére počas všetkých aktivít (od bláznivého Pointilizmu, kde sme v mraze behali s prstami namočenými vo farbe v snahe napodobniť Van Gogha až po slovný súboj typu „oTVORenu TVORivostou vyTVOR poTVO-Ru“) a správne pozitívne, filantropickému prístupu zo strany účastníkov z business sektora sa v období bezprostredne po tréningu podarilo úplne alebo čiastočne podporiť aj ďalšie dva projekty.

Všetci spolurealizátori tréningu sa zhodli na tom, že by mohlo ísť o štart zaujímavej tradície, atraktívnej platformy na stretnutie oboch sektorov, v ktorom si každá zo strán prídje na svoje. Veríme teda, že niekedy na jeseň roku 2006 sa manažéri s TVORMi dobrovoľníckymi stretnú opäť – a už budú nielen krmiť, ale aj dojiť – dobrovoľníci iste radi predstavujú pokrok, ktorý vďaka ich filantropickej podpore za rok vo vedení projektov dosiahli.

Ak by bol niekto z Vás smutný, že tieto sympatické TVORY ešte nevidel, vyberte sa do kníhkupectva Artforum. Ak Vás osloví otázka „Čo robí koza na Kozej?“, tak vedzte, že si tento TVOR snaží získať sympatie okoloidúcich opäť ako reprezentant ďalších dobrovoľníckych projektov. Tak ho prosím trochu nakrmte.

*Eva Rosíková
programový sekretár YMCA na Slovensku,
zodpovedná za realizáciu projektu
Viac na: www.ymca.sk a www.partnerstva.sk.*

Český červený kříž

č. ú.: 20150217/0100

Česká katolická charita

č. ú.: 369-369369369/0800, var. s. 906

Diakonie ČCE

č. ú.: 1923357379/0800

Maltéžská pomoc

č. ú.: 996688/0300, var. s. 0304

Člověk v tísni

SMS ve tvaru DMS POVODNE2006 na číslo 87777, nebo č. ú.: 555 111 222/0300

ADRA

SMS ve tvaru DMS ADRA na číslo 87777, nebo č. ú.: 211 211 211/0300, var. s. 444

Česká veřejnost zná Adru jako akční humanitární organizaci připravenou na pomoc kdekoliv ve světě. Přesunulo se teď těžiště vaší práce na povodně v ČR?

Dlouhodobé projekty samozřejmě trvají a to jak u nás, tak i např. ve východní Evropě či v jihovýchodní Asii, ale kdo může, tak se věnuje povodním, takže určitě je pro nás teď situace v ČR vysoce aktuální a prioritní, řada lidí pracuje 15 hodin denně.

Máte představu kolik lidí či domácností letos postihla?

Pokud nebudeme počítat zahrady a sklepy, ale skutečně jen obytné prostory, kde obnova bude trvat delší dobu a dotkne se vysloveně citelně dalšího života lidí, tak je to kolem 800 domácností, ale samozřejmě to není konečné číslo, je to odhad v tomto okamžiku.

Jak sháníte dobrovolníky, máte jich dostatek?

Máme síť stálých dobrovolníků – Adráků, kterým stačí napsat mail a ti už si aktivizují své skupinky dobrovolníků. A další lidé se nám hlásí přímo na Adře. Samozřejmě, že přivítáme další, především ty, kteří mají nějaký psychosociální výcvik či jinou zajímavou dovednost, např. řízení nákladáku.

Co si myslíš, že by bylo dobré ihned po skončení akutních povodní udělat, například preventivně?

Je nutný komplexní přístup, tedy začátek je u změn územních plánů a nepovolování výjimek. Myslím, že lidé, kteří byli vytopeni poněkoliště už začnou zvažovat sami přestěhování. Problém je v tom, zda jim pomůže stát, protože dům v zátopové oblasti těžko prodají a tím se jim sníží možnost přestěhování do jiné lokality z ekonomických důvodů – to je ale můj osobní názor. Další věci jsou dílčí... lepší informovanost, součinnost povodí, meteorologů, státní správy.

Pořádáte i sbírky, jakou máte zkušenost se sbírkou na povodně v ČR, jsou lidé ještě ochotni přispívat?

Jsou velké regionální rozdíly. Je zajímavé, že největší ochota je u lidí, kteří něco podobného prožili. Umí si to představit. Jsou však lidé, kteří asi k ochotě potřebují podobnou zkušenost prožít nebo u někoho blízkého... ale samozřejmě jim přejí, aby nic podobného prožít nemuseli a došli k tomu jinou cestou.

*Za rozhovor děkuje
J. V. Hynek*

Dobrovolnictví v TenSingu

**Jakou roli má práce dobrovolníka
v našem TS hnutí a jak vůbec
přistupujeme k dobrovolníkům?**

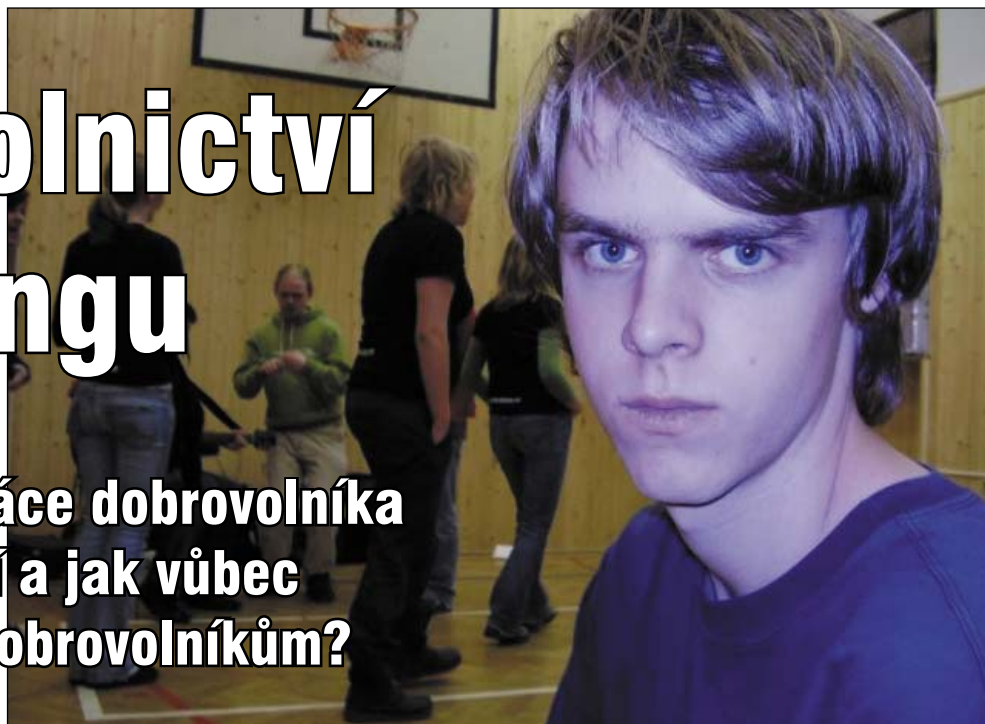

FOTO: YMCA DAP

Dobrovolnictví je téma, které mě, jako celoživotního dobrovolníka, fascinuje. Budu ovšem rád, když případný čtenář mého článku bude moje názory chápat jako osobní postoj dlouholetého člena TenSingu, nicméně ne za oficiální názor nějaké skupiny nebo sdružení YMCA.

V ČR jsou všichni tensingáři i jejich vedoucí dobrovolníky. Někteří vedoucí sice dělají TS jakou součást svého povolání, ovšem za svou práci ve volném čase obvykle nejsou nijak honorováni. Jediným druhem „placeného“ tensingáře jsou zahraniční dobrovolníci, kteří pracují na severní Moravě. I oni jsou ale účastníci mezinárodní dobrovolné sítě a za svou práci mají možnost se něco nového naučit, ne se finančně obohatit. Je tudíž jasné, že bez dobrovolníků by TS nemohl fungovat. Jak fungují v TS dobrovolníci?

Jednou z hlavních myšlenek TS je, že každý jeho člen by si měl vyzkoušet všechno, co TS nabízí, i když v běžném životě by se k tomu třeba nikdy nedostal. Mezi tyto možnosti patří

nejen obligátní hraní na kytaru, bicí, zvuková technika, zpěv nebo tanec, ale i dobrovolnictví. Další klíčovou myšlenkou TS je totiž i ta, že každá skupina vypadá tak, jak chtějí její členové, a nikdo nemůže žádné nařídít, jaké písně má zpívat, jak má nazvat svoje představení nebo jaký má mít postoj k duchovním otázkám. Tudíž aktivní přístup každého člena skupiny je nejen vítán, ale i nezbytný. Z toho plyne, že každému, nebo alespoň většině, která má být jen minimální osobnostní vlastnosti, přičemž i ty se dají u téměř každého člověka vychovat, je v TS umožněno podílet se významným dílem na vedení skupiny a organizaci programu. A pokud není, je něco ve skupině v nepořádku a měla by se nad sebou zamyslet, zda se nestává spíše tou nebezpečnou „partičkou“, vnitřně semknutou skupinou, která ovšem do sebe už nedokáže vstřebat nové lidi. Tento osud potkal mnoho českých skupin a způsobil skoro všude zánik. Bez dobrovolníků (a to nejen na místech vedoucích, ale i v jiných rolích, které skupina potřebuje stejně nutně), pouze se zapojením „profesionálních vedoucích“, kteří by sice měli všechny potřebné schopnosti odborné (fundraising, teambuilding, brainstorming, time-management a další, kterým už nerozumím ☺), ovšem neprošli by si kolečkem TS od začátku a neviděli by v TS především velice důležité poslání, tedy bez zapojení dobrovolníků, by TS snad byl kvalitnější a zpívalo by se čistěji, ale myšlenka a především KOUZLO TenSingu by se nenávratně vytratilo.

Jsem rád, že v ČR máme v TS tolik zapálených dobrovolníků, kteří ani nepomýšlejí, že by třeba tuto aktivitu dělali jako výdělečnou, protože se to přeci nesluší, a v rozhovoru se mi mnozí přiznali, že pokud by snad měli za práci v TS dostávat mzdu, okamžitě by ji odevzdávali své skupině, aby neměli žádný vlastní profit. Dobrovolníci jsou tudíž pro TenSing tou pověstnou solí země, bez níž by se z něj brzy stalo něco zcela jiného.

Štěpán Černý

YMCA DAP, dlouholetý člen a vedoucí TenSingu Praha

FOTO: YMCA DAP

ETS konference *v Lakeside YMCA*

I letos se konala na přelomu února a března Evropská TS konference. ČR tam zastupoval Štěpán Černý z YMCA DAP. Programem konference bylo především jednání o nadcházejícím festivalu, který se bude konat v Dánsku o letošních prázdninách a z našich krajů se na něj vypraví plný autobus nadšených tensingářů.

Díky spolupráci s německou YMCA se naše výprava bude rovněž skládat z většího počtu německých mladých lidí, kteří s námi uskuteční společný letní projekt.

Dalšími body ETS konference byla například diskuse o tom, jak probíhá TS v různých zemích Evropy i světa, nebo diskuse o poslání TS a pravidlech, která by v něm měla platit, aby se původní myšlenka nevytratila pod nánošem lokálních specifik.

Důležitým výsledkem pro hlas Čechů na evropské úrovni TenSingu bylo pak zvolení českého delegáta do řídicího vý-

boru ETS, kde bude po boku delegátů z Velké Británie, Norska a Dánska pracovat na dalším rozvoji a zlepšování celého hnutí. Jeho práce se pak jistě projeví i v jednotlivých národních hnutích, nejvíce ve hnutí českém.

Příští konference se bude konat v Bělorusku. Doufejme, že i členové YMCA z celé Evropy pomůžou uvést tuto východoevropskou zemi mezi svobodné společnosti Evropy.

Štěpán Černý
YMCA DAP

FOTO: WWW.KFUK-KFUM.NO/ETS2/

FOTO: WWW.KFUK-KFUM.NO/ETS2/

FOTO: WWW.KFUK-KFUM.NO/ETS2/

YMCA vás může vyslat...

... jako DOBROVOLNÍKA do zahraničí

Evropská dobrovolná služba

je příležitost pro všechny mladé lidi mezi 18 a 25 lety vycestovat na 6–12 měsíců do zahraničí a pomáhat zde v neziskové organizaci.

Evropská dobrovolná služba

nabízí dobrovolnické projekty v oblasti sociální, kulturní, ekologické, informačních technologií, sportovní...

Evropská dobrovolná služba

poskytuje jedinečnou příležitost poznat cizí kulturu a životní styl, rozvinout své schopnosti a dovednosti, být pomocí pro místní komunitu, zlepšit své jazykové schopnosti, osamostatnit se...

Evropská dobrovolná služba

je jedna z akcí programu neformálního vzdělávání „Mládež“, který vznikl pod Evropskou komisí.

Evropská dobrovolná služba

poskytuje každému dobrovolníkovi grant takový, aby se na projektu nemusel sám finančně podílet. (Hradí se z něj strava, ubytování, doprava, kapesné, pojištění, jazykový kurz, potřebná školení...)

Kompletní informace naleznete na oficiálních stránkách programu www.youth.cz, spoustu zajímavostí naleznete na stránkách jednoho z bývalých dobrovolníků Egona Čierného z YMCA – www.evs.cz.

Přehled možných projektů naleznete v databázi na stránkách www.sosforevs.org.

Pro bližší info pište či volejte:

Helena Kosková
YMCA v ČR – ústředí
ymca@ymca.cz
tel.: 224 872 044

FOTO: ARCHIV YMCA

Workcamp...

... český překlad „pracovní tábor“ v nás může vyvolávat nejrůznější konotace, možná i proto zůstává většina českých organizací u anglického názvu „workcamp“. Jedná se obvykle o dvou až čtyřtýdenní setkání dobrovolníků, kteří společně pracují pro pořádající organizaci.

Workcamp může být zaměřen na kosení místních luk, opravu kostelíka, přípravy prázdninového programu pro děti ze vsí, vybudování hřiště, vyčištění lesa, značení naučné stezky, vaření pro lidi bez domova, pomoc při archeologických vykopávkách, vytvoření divadelního představení pro domovy důchodců v okolí... cokoli vám jen přijde na mysl. Workcamp ovšem není jen práce, a tak jsou obvykle na programu i společné výlety, kulturní programy, sporty, diskuse apod. Dobrovolníci pomáhají bez nároku na mzdu, pořádající organizace zajišťuje stravu, ubytování a program.

Pokud chcete workcamp ještě zpestřit, můžete uspořádat jeho mezinárodní verzi a pozvat dobrovolníky z jiných zemí. Pak přináší dobrovolníkům další plus jako procvičení cizích jazyků, poznání jiných kultur a navázání kontaktů pro další spolupráci.

Tak jako to udělala například YMCA Westbund – čtěte nabídku v tomto Proteinu!

A co takhle workcamp u vás? Nepotřebuje vaše táborová základna pár rukou k dílu? Nepotřebují vaše lodě nové záplaty? A co nové mezinárodní kontakty? A proč hadí nohy nemá had?

Helena Kosková
YMCA v ČR – ústředí

European YMCA Events 2006

International Events of National/Local Movements

- Event:** **International YMCA Workcamp Michelstadt 2006**
We invite international guests to our YMCA Workcamp at Michelstadt. This year we would like to give individual YMCA members and youth workers the possibility to explore our YMCA Workcamp in order to participate in the international workcamp next year, with a team. Another idea is that we come abroad to visit your YMCA for a workcamp.
- Date:** **15.–22. 7. 2006**
- Place:** **YMCA Camp Michelstadt, Odenwald, Germany**
...in the Odenwald (a fantastic forest) 100 km south of Frankfurt, the camp is set in a clearing of the forest, next to the swimming pool, 2 km away from the beautiful old part of the town, 20 tent roof houses, kitchen, dining room, workshop rooms, sports field, sun lawn, camp-fire site, the adventure camp!
- Hosting Movement:** CVJM-Westbund, Wuppertal
- Responsible:** Günter Lücking, Acht Stücken 7, 32278 Kirchlengern +49-5223-180758
- Participants:** YMCA members and youth workers 18+
- Age:** 18 years +
- Participation Fee:** 50 Euro
- Lodging:** tent roof houses (cabins) for several people
- Description of Event:** 50 young people will repair and renew the YMCA Camp at Michelstadt. We will do practical work on the camp side with stone, wood, colour, build open air facilities, create fire places, paint meeting rooms etc. Participants will enjoy camp life with work, fun and fellowship. By the way we will have bible-talks and Christian events.
- Language:** The camp languages will be German and English.
- Information:
& Application:** Please contact Günter Lücking for details.
CVJM-Westbund, Günter Lücking, Acht Stücken 7, D 32278 Kirchlengern
Guenter.Luecking@cvjm-westbund.de
phone/fax: + +49-5223-180758
www.cvjm-teencamp.de and www.cvjm-westbund.de

Rozhovor s Jamie

z nové čajovny YMCA v Ústí nad Labem

YOUNG TEA je možná pro některé lidi v Ústí nad Labem neznámý a zcela cizí pojem, ale pro mladé lidi je to velmi zajímavý, od ledna tohoto roku prvně otevřený a nově se rozvíjející projekt „mladé čajovny či mladého čaje“, to už je vlastně na každém z nás jak si to kdo z té angličtiny přeloží. Pojďme se však zeptat Jamie (mimochem velmi mladé a půvabné dívky) – šéfky celého projektu klubu Teenagerů, která se do vzniku a fungování čajovny spolu s dalšími teenagery zapojila a má dnes vše na triku!

Co vás přivedlo na myšlenku založit tuto čajovnu v klášteře v prostorách YMCA?

Všichni jsme měli pocit, že v Ústí je málo míst, kam můžeme i my mladší 18 let chodit, a navíc se našim rodičům nelíbilo, že bychom měli chodit do prostředí plného alkoholu, kouření, příp. i jiných návykových látek. Další pro mě velkou motivací bylo, že v Young tea můžu sama ovlivnit, co se zde bude dělat.

Proč se vaše čajovna jmenuje právě YOUNG TEA a co to znamená?

Young tea je v překladu něco jako Mladý čaj. Nad názvem jsme si lámali hlavu poměrně dlouho. Když jsem si pak jednoho dne prolistovávala žádost o grant s názvem Čajovna mladých, pokusila jsem se to nějak přeložit do angličtiny, protože v dnešní době je moderní mít anglické názvy, a tak mě napadlo Young tea. Když jsem to navrhla na další schůzce ostatním, všem se to líbilo! Později nás napadlo, že to má i určitou spojitost s YMCA, protože oboje začíná na "Y".

Všiml jsem si, že máte otevírací dobu už 3x týdně, proč jste se rozhodli mít otevřeno i ve středu?

Vzniklo to z toho, že v sobotu chodilo do čajovny málo lidí. Řekli jsme si tedy, že zkusíme otevřít jiný den a jediný den, kdy máme všichni jakžtakž čas, je středa. Otevřeli jsme tedy i ve středu. Ale v sobotu jsme museli nechat

FOTO: YMCA V ÚSTÍ NAD LABEM

otevřeno také, protože je tento den na všech propagačních materiálech. Nakonec to dopadlo tak, že hned první středu přišlo poměrně dost lidí a mnoho z nich chodí do čajovny i v sobotu.

Řekni nám, Jamie, něco o sobě, čím jsi a co máš v čajovně na starosti, kolik Ti je let?

Jsem studentkou ústeckého Gymnázia v Jateční ulici, je mi 15 let. Stála jsem u zrodu čajovny, takže jsem i koordinátorkou tohoto projektu. V čajovně nemám speciální úkoly. Dělam tam všechno od obsluhy zákazníků, přes nakupování a chození pro čaje, až po komunikaci se zaměstnanci a vedením YMCA. Samozřejmě mi se vším pomáhají ostatní holky. Všechna takhle práce mě hrozně baví a určitě mi to hodně dává.

Kdo Ti v čajovně pomáhá a kde jste vlastně vzali peníze na zařízení a vybavení celé čajovny?

Pomáhají mi moje kamarádky a spolužačky Terka Hudecová, Káťa Licková, Nela Bezemková, Káťa Mydlilová (to je má rodná sestra) a Jana Kropáčková. Myslím, že jsme vytvořili skvělou partu a náš vztah není jen pracovní. Chodíme vzájemně na směny ostatních a všichni si rozumíme a pomáháme si i v osobním životě. Samozřejmě, že máme podporu ze strany YMCA a to hlavně od Filipa Huška a Honzy Bartoníčka. Peníze jsme sehnali přes Českou národní agenturu Mládež.

Díky za rozhovor, držím vám všem moc palce a těším se, až vaši čajovnu zas osobně navštívím...

Pablo

Korfbalisté YMCA Znojmo tentokrát vicemistry extraligy

- reportáž z finálového utkání v Brně

FOTO: J. V. HYNEK

Moravská Třebová přijela s ambicemi na dorostenecký titul, ale nebylo by to poprvé, kdy nedokázala úspěšnou sezonu proměnit v nejdůležitější utkání v kýžené zlato. Znojemští bouřlivě podporovaní svými fanoušky však od začátku utkání tahali za kratší konec, ani jednomu z družstev se nedařilo střelecky, a tak první poločas skončil podobně hubeným skóre jako zápas o třetí místo.

Jenže ani solidní bodový náskok Třebové nevedl k uklidnění hráčů a hráček z tohoto týmu a místo toho začali kupit chybu za chybou. Toho začal soupeř využívat, ale ani jemu nepřálo střelecké štěstí, jak by potřeboval, a tak jeden jediný vstřelený koš v druhé půli ze strany Moravské Třebové znamenal,

že tento tým poprvé v historii získal titul republikového šampiona.

Na seniorské finále se těšil snad každý korfbalový fanda, vždyť oba týmy předváděly v letošním ročníku vynikající hru a zcela zaslouženě šly do finálového duelu s velkým bodovým náskokem. Utkání, které nemělo jasného favorita, zahájili lépe jihočeši a zakrátko si vybudovali mírný náskok.

Především kombinace ex-Holandána Boumana a Krejčího, kteří v utkání zaznamenali dohromady 12 košů, trápila obranu Moravanů. Ti se v útoku revanšovali také několika pěknými akcemi, ale přesto šli do druhé půli s mírnou ztrátou.

Posledních třicet minut utkání se neslo ve víru marné snahy Znojemských o korekci výsledku. Jejich hlavní devíza, kterou jsou rychlé a přesné kombinace s famózním zakončením ze všech vzdáleností, prostě v Brně scházela a Budějovice po malých krůčcích strhávaly vedení na svou stranu. Na jejich rukách bylo méně nervozity a trpělivě čekali na každé drobné zaváhání svého soupeře. I proto nakonec dokázali dovést nejdůležitější střetnutí sezóny k vítězství a po roční odluce znovu titul mistra České republiky putuje na jih Čech.

Ondra
YMCA Znojmo

(Na www.msznojmo.com najdete podrobné informace o korfbalistech YMCA Znojmo i skvělé videosestřihy jednotlivých utkání. Na www.ymca.cz najdete ze zmíněného seniorského finále fotoreportáž – pozn. red.)

FOTO: J. V. HYNEK

Většího milování nad to žádný nemá, než aby duši svou položil za přátele své (Jan 15,13)

Tento citát stojí na pamětní desce budovy Ymky v Praze. Je to na památku sekretářů a všech členů YMCA a Akademické YMCA, kteří zemřeli v letech 1939 až 1945 věrni svému Pánu.

Takových křesťanů bylo v Evropě – a na celém světě – více. Tak francouzská pošta vydala počátkem šedesátých let minulého století poštovní známku s obrázkem padesátileté obrýlené jeptišky. Kdo je tato „Mère Elisabeth“?

Před ruskou revolucí se v moskevských literárních kruzích objevila mladá básnířka Kuzminová-Karavajevová. Vydala sbírku „Skytské střepiny“. Se svým otcem, pokrokovým liberálem, odjela do Paříže. Zde se její otec náhle rozstonal a za čtyři dny zemřel. Mladá básnířka zdrcena smrtí otce vstoupila do kláštera. Stala se z ní sestra Tereza, po čase matka Alžběta.

Za druhé světové války volali k odsouzeným před popravou faráře. Katolických kněží bylo málo a poprav hodně. K ženám přiváděli jeptišky. K mladé Francouzce z hnutí odporu, která měla být příští den ve čtyři ráno zastřelena, přivedli matku Alžbětu.

„O jakém Bohu mluvíte, když za několik hodin zemřu. A moje devítiměsíční dítě, které jsem nechala u sousedů, beze mne později zemře!“

Jeptiška chvíli mlčela. Pak se začala svlékat. Navrhla mladé ženě, aby si vyměnily šaty. Obě ženy se rychle převlékly. Jeptiška předala kříž, růženec i brýle. Vysvětlila, jak se beze slova dostat z vězení. Na úsvitě ji zastřelili.

Po válce mladá Francouzka vyprávěla tisku všechny podrobnosti. Vláda udělila matce Alžbětě titul hrdina odporu in memoriam. Ve Vatikánu byl zahájen proces o prohlášení za svatou.

Je to svědectví o tom, co znamená svědčit o Bohu mlčky a civilní výklad toho, jak Bůh vysvobozuje ze žaláře a ze smrti. Je to i příklad toho, jak jednali křesťané za války. K čemu nás toto vyprávění zavazuje v docela jiných životních podmínkách?

Jan Šimsa
YMCA Brno, Senior klub
(Předneseno na „tříkrálovém“ setkání brněnské Ymky
4. března 2006.)

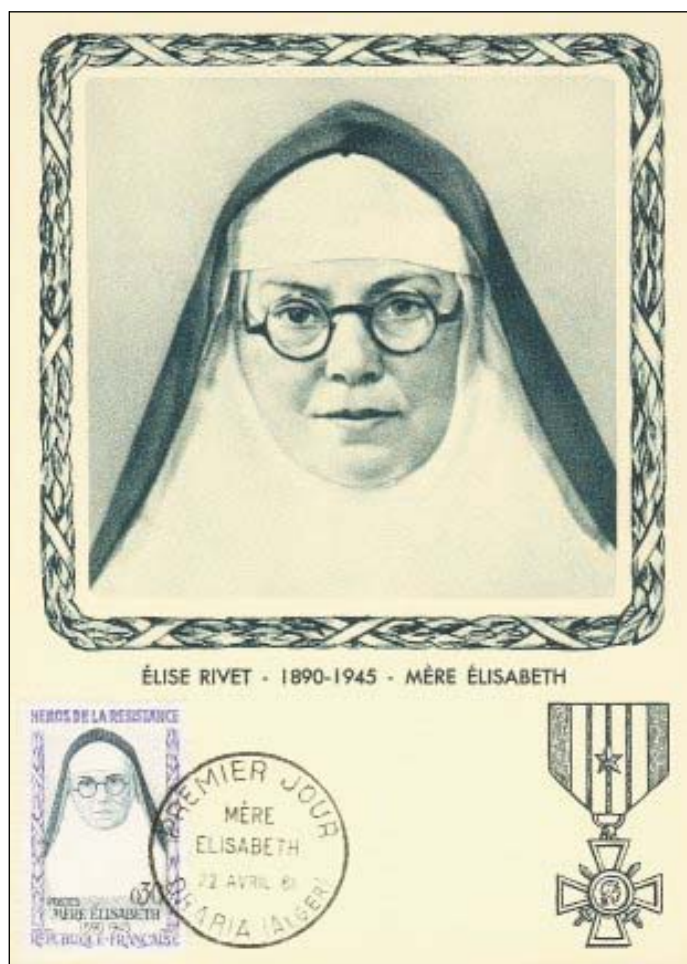

FOTO: WWW.PERSO.WANADOO.FR/
JOEL.PUISSANT/CARTESRESIST/MEREELIS.HTM

Aktuální fotoreportáž z Masarykova tábora na Sázavě

K letnímu táboru nepochybně voda patří. Pokud má někdo chatu natož velký tábor na řece Sázavě, má určitě velké štěstí, je to krásná oblast naší země. Každý takový šťastlivec však musí počítat s tím, že řeka vinoucí se krajem, do něhož člověk několik posledních staletí nepříznivě zasahuje, může někdy trochu zazlobit.

Tak se stalo právě toto jaro. Myslím, že fotografie jsou celkem dost výmluvné a několik dalších najdete na webu www.ymca.cz v rubrice Aktuality. Navíc celé příští číslo bude věnováno táborovým základnám YMCA a táboření vůbec, takže se se Soběšínem, jak jsme zvyklí říkat dnes i přes krásný oficiální název Masarykův tábor YMCA na Sázavě, setkáte znovu, ale poněkud z jiné strany. Proto nyní jen pár informací vážících se k velké vodě.

Snímky jsou z druhého dne po kulminaci, takže voda na obrázku je už asi 20 cm od svého maxima. Samozřejmě, že loděnice patří k vodě, když tedy pomineme ji, jsou všechny původní objekty – jídelna, klubovny i všechny chaty stojící na původních místech, kde stály už za první republiky, v pořádku. Buřet přistavený k jídelně v období komunismu už voda mírně ošplouchla, kurty plavaly zcela. Louka sloužící jako hřiště by se dala využít na vodní pólo, jen branky by bylo třeba poně-

Areál tábora.

kud zmenšit. Jak už to bývá, „jako na potvoru“ byla loděnice (a dvě klubovny) před několika měsíci rekonstruovány, takže voda prověří kvalitu oprav – práce i použitých materiálů.

Suma sumárum, voda byla, nějaké škody budou, ale žádná velká katastrofa. Letní sezona může proběhnout určitě bez problémů.

text i foto J. V. Hynek

Historická jídelna.

Loděnice.

S Know-how víš jak na TenSing

Ve dnech 3.-5. března se v Praze uskutečnil další ročník tensingového Know-how semináře, který je mezi tensingáři velmi populární. Celá akce se uskutečnila pod záštitou YMCA DAP, která se o velké tensingové události zpravidla stará. Na pražský Opatov, kde seminář probíhal v komplexu budov mateřského centra YMCA Praha, Ymkária a místního křesťanského centra, dorazilo kolem čtyřiceti mladých lidí. Jejich hlavní cíl? Zlepšit své tensingové „know-how“, čili všemožné hudební, taneční a dramatické dovednosti.

Princip semináře je založený na tom, že řadový tensingář má možnost se zdokonalit ve své oblíbené tensigové aktivitě nebo si vyzkoušet dovednost zcela novou. Je pro ně každoročně připraveno několik workshopů, pod vedením vedoucích s bohatými zkušenostmi. Vše bývá tradičně doplněno množstvím společných her, zamyšlení, případně filmů (tentokrát Truman show, Karlík a továrna na čokoládu) či procházek (noční procházka Prahou prý stála opravdu za to).

Know-how seminář vyplňuje novoroční tensingovou okurkovou sezonu a je první společnou akcí od nového roku – je pro každého tensingáře takovým dobrým startem do nového a nabitého TS roku, kdy na vás čekají festivaly, tábor, turné (letos až do Dánska) či vánoční koncerty. Každá TS skupina např. velmi potřebuje dobrého dirigenta nebo člověka, který je schopný aranžovat písničky pro sbor...

Tradiční březnový seminář je také výbornou příležitostí pro ty, co touží po shledání se svými kamarády z protilehlých koutů republiky, a nebo naopak pro nováčky a zelenáče, kteří mají možnost poprvé na vlastní kůži zakusit atmosféru větší TS akce.

Kolem 40 účastníků si tentokrát mohlo vybrat z následující nabídky workshopů: basová kytara, kytara, bicí, sólový zpěv, drama, klávesy, dirigování a tanec.

Vedli je tradiční vedoucí jako Lenka Kuboňová z Ostravy, která měla na starosti kytaru, nebo Jirka Folta z Frýdlantu, který zájemcům předal něco ze svých bohatých dirigentských schopností. Kromě nich se ale představilo také několik úplně nových a nadějných vedoucích. O basovou kytaru se výborně staral Vojta Žárský z Prahy, na klávesy jste si mohli zahrát pod vedením Vladky z Krnova, zájemci o sólový zpěv se shlukli kolem Štěpánky

FOTO: J. V. HYNEK

z Náchoda. Paliček se tentokrát chopil Mirek z Krnova, aby početné skupině zájemců mohl ukázat, jak vyzrát na bicí. Přestože se Mirek přiznal, že je v roli učitele vůbec poprvé, soudě podle spokojených reakcí účastníků můžeme říct, že se své role ujal se ctí. Netradiční tance (např. „kosmický tanec“ na hudbu z Hvězdné brány) všem předvedla skupinka, které šéfovala Alice z TS Krnov. O drama se postaral vlastně jediný netensingový vedoucí letošních workshopů, Jaroslav „Vojta“ Hynek, kterého ymkařům nemusím blíže představovat.

Autor článku také děkuje Elišce Venglařové a Majdě Rounové, které všemožně pomáhaly s organizací.

Letošní Know-how seminář byl zajímavý také z dalšího důvodu. Všem mimopražským účastníkům totiž jízdné hradila YMCA DAP, což znamenalo, že za celou akci včetně cesty zaplatili tensingáři (i ti co přijeli třeba z Frýdlantu nebo Krnova) pouhých 300 korun. A to už se vyplatí!

Tak co, nechcete příští rok jet taky? Co říkáte, tensingáři? A co vy, mladí ymkaři?

František Kroužil

Na www.tensing.cz najdete o TenSingu více.

Školení hlavních vedoucích táborů 2006

proběhne ve dnech 12.–14. 5. 2006
na Masarykově táboře YMCA na Sázavě u Soběšína.

Více informací najdete na www.tabory.ymca.cz.

MANA – setkání všech ymkařů

se uskuteční 22.–24. 9. 2006!
Další informace najdete v průběhu roku
na www.ymca.cz.

Rezervujte si termín! Původní dubnový termín byl postoupen busu do Anglie, nyní tedy platí září!

SOUTĚŽ O 7 777. NÁVŠTĚVNÍKA WEBU PROTEINU!

Radakce časopisu Protein na webových stránkách:

<http://www.protein.ymca.cz>

netrpělivě očekává 7 777. návštěvníka! Vítězem soutěže se může stát kdokoliv, kdo zašle poštou nebo emailem na adresu Protein, Na Poříčí 12, 115 30 Praha 1 nebo protein@ymca.cz soubor, který bude potvrzovat, že v době návštěvy odesílatele stav počítačidla skutečně poskočil na onu magickou cifru.

Pokud zjistíte, že se stáváte šťastným výhercem, nezapomeňte si povšimnout, v kolik hodin se tak stalo a také si zjistěte IP adresu počítače, odkud jste se připojili. Tato opatření jsou nutná k vyloučení vícero „výherců“ a nalezení toho jediného pravého. Zkrátka žádná veselá nedorozumění. :-)

Nakonec ještě odměna... Na výherce čeká zdarma předplatné oblíbeného časopisu Protein po dobu 2 let s donáškou až do domu!!!

Poznámka: Redakce neručí za vydávání časopisu po dobu příštích 2 let.

FOTO: ARCHIV YMCA

No Use for a Name

Punkrocková formace No Use for a Name vznikla v San Franciscu už v roce 1987. Nějakou dobu měnila své členy a hledala styl hudby, který by chtěla hrát. A ten, zdá se, našla dobře. Vydali devět úspěšných alb, na posledním Keep Them Confused se věnovali melodiím víc, jak kdy dřív, ale i přesto stojí za poslech. Stejně tak jako jejich v pořadí už šestý koncert v Praze, na kterém určitě nebudou chybět chytlavé melodie z posledního alba ani pořádný kytarový nářez, jaký je pro ně typický. Na koncertě je podpoří další dvě kapelky, které si s sebou přivezli ze zámoří, a to jihokaliifornští Versus The World a Lawrence Arms z Chicaga.

FOTO: WWW.NOUSE4ANAME.COM

Cardigans

V říjnu 1992 se sešli kamarádi Peter Svensson (kytara) a Magnus Sveningsson (basa) a založili si původně metalovou kapelu. Když se k nim přidali bubeník Bengt Lagerberg, kytarista a klávesista Lasse Johansson a zpěvačka Nina Persson změnili svůj repertoár na poprock (ačkoliv sami se nyní charakterizují jako „alternativní popové písničkářství“). Vrodném Švédsku se skvěle uvedli debutovým albem Emmerdale. Mezinárodní úspěch zaznamenali o rok později s deskou Life a hlavně v roce 1996 albem First Band on the Moon. Singl Lovefool byl po mnoho týdnů nejhranějším songem v mnoha zemích a následný úspěch neměl konce. Skupina absolvovala nespočet rozhlasových, televizních a tiskových rozhovorů,

celosvětové turné... O dva roky později vydali další album, tentokrát s názvem jejich oblíbené videohry, Gran Turismo. Toto CD je hodně elektronické, což je znát už na pilotním singlu My Favorite Game, který zná snad každý a jeho videoklip měl neuvěřitelných pět verzí. Poté fanoušci museli čekat pět dlouhých let na další album Long Gone Before Daylight. V této přestávce stihli Nina i Magnus vydat sólová alba. V loňském roce vydali své prozatím poslední album, Super Extra Gravit, podle něhož se jmenuje i jejich evropské turné (Extra Super Gravit tour), jehož součástí je i koncert v pražském Abatonu, který někteří kritici nazývají událostí pražského hudebního jara. Nenechte si ho ujít!

Majda Rounová

KDO	KDY	KDE	CO
100°C	17. 3.–19. 9.	Praha, ČB, Ostrava, Pardubice, Zlín, Plzeň, Brno...	Collage tour
123 minut	4. 5.	České Budějovice (Majáles)	koncert
Blackmore's night	30. 4.	Praha (Lucerna)	European tour
Blue Effect	13. 4.	Plzeň (Anděl)	koncert
Cardigans (SWE)*	30. 4.	Praha (Abaton)	Extra Super Gravity tour
Cocotte Minute	13. 4.	Brno (Fléda)	koncert s Eletrick Mann
Dan Bárta	23. 4.	Praha (Archa)	koncert
Divokej Bill	17. 3.–2. 9.	Praha, Brno, Ostrava, ČB, Liberec, Zlín, Pardubice...	Divokej Bill tour 2006, host: Prohřála v kartách
Iva Frühlingová	12. 4.	Brno (Fléda)	Baby Doll tour
Kremelec č.11	22. 4.	Tábor (Housův mlýn)	Gaia Mesiah, Tleskač, Peshata, Houba...
Monkey Business	4. 5.	Hradec Králové (Majáles)	koncert
No Name	5. 4.–2. 5.	Praha, Liberec, ČB, Ostrava, Brno, Hradec Králové...	česká část No Name tour 2006
No use for a name (USA)*	22. 4.	Praha (Abaton)	koncert
O5 a Radeček	30. 4.	Praha (Leteňská pláž)	koncert
Psi vojáci	18. 4.	Ostrava (Boomerang)	koncert
Southpaw	16. 4.	Krnov (Kofola MC)	koncert s Roe-Deer
Timudej	13. 4.	Praha (Rock café)	koncert
UDG	15. 4.	Nové Město n. Metují (Zámecký sklep)	koncert s Vypsanou fixou
	20. 4.	Praha (Futurum)	koncert
Visací zámek	19. 4.	Praha (Vagon)	koncert
Wohnout	15. 4.	Dvůr Králové (Baracuda)	koncert
ZNC	22. 4.	Praha (Delta)	koncert

Reklamní věcičky pro YMCA

Některé věci mají zkrátka nápad. Ne že by je měly věci samy. Přirozeně, že u jejich zrodu musel být mozek myslícího člověka, ve kterém to náhle bleskne a nápad je tu. :-)

Zdá se vám, že popisujeme právě vás? Výborně, zamyslete se tedy a nechte se inspirovat uvedenými obrázky. Podobně vtipný a milý, veselý a osvěžující nápad hledáme pro nějaký výrobek, který by upoutal pozornost okolí a nasměroval ji k YMCA. To by bylo zaprvé.

Jinak také připravujeme určitou „kampaň“ s nějakou nosnou myšlenkou. Někakou větu, slogan, který by měl obsah, vtip, hloubku a reagoval na nějakou potřebu dneška se zaměřením na mladé lidi.

A to je opět příležitost pro vás! Už sice o něčem konkrétním uvažujeme, ale pokud vás napadne či přepadne super nápad tak se mu nebraňte.

Své tipy na jednu či druhou výzvu pište na známý mail redakce: protein@ymca.cz.

Uvedené obrázky jsou tedy pouze pro inspiraci a nemají žel s YMCA nic společného. V každém případě je to paráda, a protože se to nemá, tak ani nezávidíme, ale gratulu-

aneb Co ulpělo v redakčním komíně

jeme. Snad se budeme moci v co nejbližší době pochlubit něčím podobně zajímavým.

*J. V. Hynek
foto: SPAM :-)*

Protein versus Lidové noviny - 1:0

Ne, to není výsledek nějakého sportovního klání redaktorů, ale jen stručné vyjádření podstaty následující informace.

Telefonoval do Ymky redaktor z Lidových novin, že by chtěl mluvit s redakcí Proteinu. Řekl jsem, že může hovořit klidně se mnou. Pan redaktor měl prosbu, zda bychom mu mohli zařídit kontakt na některé naše úspěšné sportovce na Olympijských hrách v Turíně, že by chtěl udělat reportáž z jejich města, kde vyrostli či žijí. Se zájmem jsem se dal do řeči a zeptal se ho, proč kontaktoval právě Protein s žádostí o tuto službu, protože si přece jen myslím, že „Lidové noviny mají prozatím přece jen poněkud silnější zvuk než Protein“. Odpověděl mi, že četl v Proteinu na internetu článek o Českém olympijském výboru a YMCA (2/2005).

Zkrátka si spojil web Proteinu se stránkami Českého olympijského výboru. Tak jsem mu povyprávěl o YMCA a dal kontakt na Český olympijský výbor... Snad mu vyhověli i bez přímé podpory Proteinu... když byl z Lidovek... :-) Mimochodem, čtete Protein taky tak pozorně?

J. V. Hynek

A co najdete v příštím čísle?

1. To, čím do něj přispějete :-)
 2. To, co pro vás připraví ostatní...
- Tématem příštího Proteinu bude:

Tábory, táboření, táborníci...

Vzpomínky, zážitky, emoce, ale i zamyšlení nad smyslem táborů v 21. století. Jak tábory ovlivnily vás? Co děláte na táborech dnes? Všim, co se týká tohoto tématu, bude naplněno příští číslo až po okraj.

Nezapomeňte ale také na zprávy a (kvalitní) fotografie z dalších akcí.

Uzávěrka je 20. 4. 2006!

Pište na mail redakce: protein@ymca.cz

YMCA v Ústí nad Labem

pořádá

LEMRA CUP '06

11. ročník volejbalového turnaje
na počest zapomenutého občana Ústí nad Labem

Konráda Lemry

který žil v 17. století a díky svému postavení
zámožného měšťana se zasloužil o prvopočátky
rozvoje sportu ve svém milovaném městě

17. června 2006 od 9.00 hodin

TJ SPARTAK (BUNKR)

Ústí nad Labem – Krásné Březno

Pro 6členná smíšená amatérská družstva (min. 2 dívky, věk 15 let a více)

Příhlášky do 10. 6. 2006 (další důležité informace na žádost zašleme)

Startovné: 600 Kč/tým

Hraje se o putovní pohár Konráda Lemry a další zajímavé ceny!

YMCA v Ústí nad Labem, Hradiště 4, klášter sv. Vojtěcha, 400 01 Ústí nad Labem

email: petr@usti.ymca.cz, <http://www.usti.ymca.cz>

Vítězové předchozích ročníků:

1996 – CB Ústí nad Labem
1997 – ECM Litoměřice
1998 – CB Litvínov
1999 – CB Litvínov
2000 – CB Ústí nad Labem

2001 – ECM Litoměřice
2002 – CB Ústí nad Labem
2003 – CB Litvínov
2004 – CB Litvínov
2005 – Bagris Ústí nad Labem